

บทที่ 1

ศาสตร์และศิลป์ ในภาพยนตร์

ภาพยนตร์ คือ การบันทึกภาพนิ่ง ติดต่อกันคราวละหลายๆ ภาพ ด้วยฟิล์ม แล้วนำออกฉาย ด้วยเครื่องฉาย ให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหว (motion pictures) การบันทึกภาพ บนฟิล์มภาพยนตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ต้องการเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ต่างๆ ด้วยภาพ อาจเป็นเรื่องราว หรือ เหตุการณ์จริง หรือ สมมุติขึ้นก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อถ่ายทอด ความรู้ ความจริง ความรู้สึก ผ่านฟิล์ม ไปยังผู้รับชม

ภาพที่ถูกบันทึกบนฟิล์ม จะผ่านกระบวนการถ่ายทำ ให้เป็นชุดของภาพนิ่งจำนวนมาก ที่มีอิริยาบถ หรือ การเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลง ไปทีละน้อยต่อเนื่องกันเป็นช่วงๆ จากนั้น ก็จะถูกนำไปตัดต่อ ลำดับภาพ ให้เป็นเรื่องราว ตามที่ผู้สร้างต้องการ

ภาพยนตร์ นับเป็นเทคโนโลยี และนวัตกรรมของมนุษย์ ที่ประกอบด้วยศาสตร์และศิลป์ ที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ผสมผสาน กับเทคโนโลยีทางด้านภาพและเสียง ภาพยนตร์ ถูกนำไปใช้ในหลายวงการ ทั้งทางด้านการเมือง การศึกษา การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และด้านอื่นๆ ภาพยนตร์ สามารถตอบสนอง จินตนาการ และความปรารถนาของมนุษย์ ได้อย่างไม่จำกัด เท่าที่มนุษย์คิดค้นเทคโนโลยีขึ้นมาได้ ทำให้ ภาพยนตร์ กลายเป็นสื่อสารมวลชน ที่มีบทบาทสำคัญ มากไม่แพ้สื่อสารมวลชน แขนงอื่นๆ ซ้ำยังได้รับการยอมรับจากผลงานวิจัยมาแล้วว่า ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล ในการโน้มน้าวใจ ผู้รับชม มากกว่า สื่อใดๆ

ดังนั้น อุตสาหกรรมภาพยนตร์ จึงได้รับการตอบสนอง จากรัฐบาล และเอกชน มาโดยตลอด ทุกยุคสมัย ในฐานะเป็นสื่อ ที่มั่นคงเสถียร และเข้าถึงอารมณ์รับรู้ของมนุษย์ ได้ดีกว่าสื่อประเภทอื่นๆ

ปัจจุบัน เทคโนโลยีเครื่องจักรกล กับ เทคโนโลยีสื่อสาร สามารถตอบสนอง จินตนาการ และความปรารถนาของมนุษย์ ได้เป็นอย่างดี ทำให้ รูปแบบ และ กระบวนการผลิต ภาพยนตร์ ไม่ติดขัดอยู่กับ แผ่นฟิล์ม เท่านั้น โดยทั่วไป การสร้างภาพยนตร์ จำเป็นต้องอาศัย เครื่องมือพื้นฐาน คือ กล้องถ่ายภาพ แสงไฟ ฟิล์ม เครื่องตัดต่อ และเครื่องฉาย และมี ทีมงานผู้สร้าง กับ ผู้แสดง ซึ่งในอดีต สามารถทำได้จำกัด ไม่สามารถตอบสนอง จินตนาการบางอย่างของมนุษย์ได้ แต่เมื่อ เทคโนโลยี ได้รับการคิดค้น และพัฒนาให้สูงและทันสมัย ตอบสนองความคิดสร้างสรรค์ ของมนุษย์ได้มากมาย ทำให้ กระบวนการผลิตภาพยนตร์ เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก

ก่อนอื่น เมื่อพูดถึงภาพยนตร์ มักจะหมายถึง ฟิล์ม เป็นลำดับแรก เพราะฟิล์ม คือ อุปกรณ์สำคัญในเก็บข้อมูล (media) ที่เป็นเรื่องราว เหตุการณ์ต่างๆ แต่ปัจจุบัน กล้องถ่ายภาพ ไม่จำกัดอยู่แค่ กล้องที่เป็นเครื่อง

จักรกล และบรรจุฟิล์ม เป็นแหล่งรับภาพ เท่านั้น เทคโนโลยีดิจิทัล ได้ทำให้กล้องถ่ายภาพ เป็นอุปกรณ์ที่มนุษย์สามารถเอนมิต ภาพ และเสียง ตามจินตนาการ ได้อย่างแทบไม่มีขีดจำกัด รวมทั้งแหล่งเก็บข้อมูล เปลี่ยนจากฟิล์ม เป็น หน่วยความจำ (memory) ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งสะดวกต่อผู้ใช่มาก

คอมพิวเตอร์ เป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้การตัดต่อภาพยนตร์ เป็นไปได้อย่างง่ายดาย สะดวก และรวดเร็ว สามารถสอดใส่ เทคนิคพิเศษต่างๆ ทั้งภาพ และ เสียง ได้ตามที่มนุษย์ต้องการ สิ่งที่คอมพิวเตอร์ทำได้ ภาพยนตร์ก็ถูกคิดค้น สร้างสรรค์ และพัฒนา ได้ลึกซึ้งเท่านั้น โดยเฉพาะภาพสามมิติ (3D: 3 dimensions picture) และเสียงรอบทิศทาง (Surround Sounds) ประกอบกับ วัฒนธรรมการบริโภคความบันเทิงของคนในสังคม เปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้ชมสามารถชมภาพยนตร์ ได้ทั้งในโรงภาพยนตร์ และในบ้าน ผ่านแผ่นซีดี รายการทีวี และ การรับชมทางอินเทอร์เน็ต แต่เนื่องจาก ภาวะเศรษฐกิจ วิถีชีวิต และความสะดวกของเทคโนโลยี ทำให้เกิดทางเลือกในการบริโภคสื่อสาร ข้อมูล จะเห็นว่า พฤติกรรมการบริโภค ข่าวสาร บันเทิง ของประชาชนเป็นจำนวนมาก นิยมบริโภคที่บ้าน และโทรศัพท์มือถือ

1.1 ประวัติและการพัฒนาการของภาพยนตร์

1.1.1 กระบวนทัศน์: ต้นกำเนิดแนวภาพยนตร์

Fritjof Capra ผู้เขียน "จุดเปลี่ยนแห่งศตวรรษ" และ The Web of life ที่นำเสนอและขยายความแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนทัศน์ใหม่และการเปลี่ยนย้ายกระบวนทัศน์ จากบริบททางวิทยาศาสตร์ ไปสู่บริบททางสังคม ซึ่งได้รับการตอบรับและมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมไม่น้อย

คาปรั ได้ให้นิยาม กระบวนทัศน์ ไว้ว่า คือ ชุดแนวคิด (concepts) ค่านิยม (values) ความเข้าใจรับรู้ (perceptions) และ การปฏิบัติร่วมกันของคนกลุ่มหนึ่ง ชุมชนหนึ่ง ที่ก่อตัวเป็น แบบแผนของทัศนะ ที่เกี่ยวกับความจริง (reality) ซึ่งเป็นรากฐานของวิถี และการจัดการตนเองของชุมชน

คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาสังคม (กรอ.สังคม) ให้ความหมายของกระบวนทัศน์ คือ "ทฤษฎีพื้นฐานอย่างหนึ่งอย่างใด หรือ หลายอย่าง อันกำหนดแบบแผนการคิด และ การปฏิบัติในประชาคมหนึ่งๆ เมื่อทฤษฎีพื้นฐานดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป ทำให้แบบแผนการคิด และ การปฏิบัติ ที่เกี่ยวข้องเปลี่ยนแปลงไปด้วยทั้งกระบวน ซึ่งเรียกว่าเป็นการ "ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์" (paradigm shift)

คำว่า กระบวนทัศน์ (paradigm) มีรากศัพท์ มาจากภาษากรีก คำว่า "para" แปลว่า beside หมายถึง สิ่งที่อยู่นอกเหนือจากอีกสิ่งหนึ่ง หรือ สิ่งที่อยู่รอบข้าง และ คำว่า "digm" หมายถึง ทฤษฎี รวมความแล้ว กระบวนทัศน์ คือ แบบจำลอง หรือ ชุดแนวความคิดชุดหนึ่ง ของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ที่มีลักษณะต่อไปนี้ ร่วมกัน คือ แบบแผน (pattern) แบบจำลอง (model) แบบวิธี (method) หรือเป็นตัวอย่าง (example) รวมทั้ง กรอบแนวคิด (concept framework) โลกทัศน์ (worldview) ค่านิยม (value) ผ่านการรับรู้ (perceptions) การปฏิบัติ (practices) แรงผลักดันก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลง ซึ่งเรียกว่า วิสัยทัศน์ (vision)

กระบวนทัศน์ สำคัญต่อวิถีคิด วิถีชีวิต ของคนสังคม เพราะมีฐานะเป็นทัศนะแม่บท หรือ เป็นความเชื่อระดับรากหรือฐานคิด ที่มีอิทธิพลก่อให้เกิดทัศนะ ความเชื่ออื่นๆ ตามมาอีกมากมาย

ยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลง กระบวนทัศน์ ของมนุษยชาติ (History of Paradigm Shift)

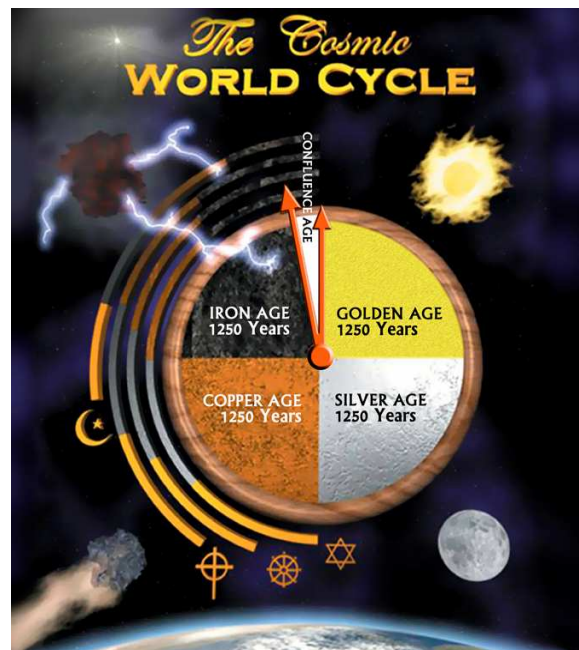
(1) ยุคที่ 1 กระบวนทัศน์ดั้งเดิม (primeval paradigm) เริ่มมีมาเมื่อก่อนประวัติศาสตร์ ยุคที่มนุษย์ยังอยู่กับธรรมชาติ ป่าเขา ถ้ำ มีความ เชื่อเรื่องไสยศาสตร์ เทพเจ้า อำนาจลึกลับ ภูตผี ปีศาจ มีความเชื่อ เรื่อง การทรงเจ้า เลี้ยงทวย เกิดพิธีกรรมทางไสยศาสตร์ ควบคู่กับบูชาสิ่งลี้ลับ สิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ กระบวนทัศน์แบบนี้ เป็นปฏิกิริยาต่อแนวคิด แบบวิทยาศาสตร์ และ แนวคิดเรื่องเหตุผลเชิงประจักษ์

(2) ยุคที่ 2 กระบวนทัศน์โบราณ (ancient paradigm) มนุษย์เริ่มมีพัฒนาทางความคิด ปัญญา เริ่มให้ความสนใจกับสิ่งลึกลับทางธรรมชาติ เกิดการค้นคว้า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ กฎธรรมชาติ (rule of natural) ฝนตก พายุร้อน เกี่ยวกับ โลก จักรวาล ชีวิต สัตว์ ด้วยวิธีการสังเกต และการหยั่งรู้ กระบวนทัศน์ แบบนี้ เริ่มมาตั้งแต่ ยุคหิน เหล็ก ทองแดง เงิน ทองคำ

มนุษย์ในยุคนี้ เริ่มศึกษา ค้นคว้า แสวงหา เกี่ยวกับ สัจจะของชีวิตว่า มนุษย์เกิด ตาย อย่างไร คุณค่าของชีวิต คืออะไร และ มีการศึกษาเกี่ยวกับการ กำเนิดเอกภพ (universe) ดวงดาว จิตวิญญาณ

ค้นพบกฎเหล็ก 3 ข้อ (ไตรลักษณ์) ซึ่งเป็นกฎธรรมชาติของสรรพสิ่ง ที่มี ที่อยู่ ที่เป็น คือ การเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ตับไป ของสรรพสิ่ง เหล่านั้น กล่าวคือ สรรพสิ่ง ไม่อาจทนสภาพที่เป็นอยู่ได้ (ทุกขตา) สรรพสิ่ง ที่มีอยู่ ที่เห็น ที่เป็น นั้น เป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้ (อนิจจตา) คือ ไม่มีอยู่จริง ไม่ใช่สิ่งที่เป็นจริงตามที่เห็น ดังนั้น สรรพสิ่ง จึงเป็นสิ่งที่ ไม่มีตัวตน (อนัตตตา)

จากกฎเหล็ก 3 ข้อ ก่อให้เกิด ศาสนา พราหมณ์ ฮินดู พุทธ คริสต์ อิสลาม ขึ้นบนโลก

(3) ยุคที่ 3 กระบวนทัศน์สมัยกลาง (medieval paradigm) เมื่อมนุษย์ ได้รับการส่งเสริม สติปัญญา ทำให้เกิดการคิดค้น ทางด้านเครื่องกล เครื่องมือต่างๆ เกิดการแลกเปลี่ยน คำขาย ทางด้านวัฒนธรรม สินค้า อาหาร เครื่องเทศ จึงเรียกยุคนี้ว่า ยุคจักรกล หรือ ยุคทุนนิยมเก่า (เกิดขึ้นมา ราวศตวรรษที่ 15-18) มนุษย์เริ่ม ได้รับการกระตุ้นให้เกิดความปรารถนา ความต้องการ สิ่งที่อยู่นอกเหนือชีวิต สิ่งที่เกิดขึ้น ในกระบวนทัศน์นี้ คือ

–ระบบคิดแบบแยกส่วน หรือ ระบบคิดแบบกลศาสตร์
ภายใต้ปรัชญาของ เดการ์ต (Rene Descartes) และ ทฤษฎี
กลศาสตร์ของ ไอแซค นิวตัน (Isaac Newton) มีอิทธิพล
ต่อ ความเชื่อที่ว่า วัตถุ ชีวิต คือ ส่วนประกอบของ กลไก
(mechanistic) ที่สามารถ ลดส่วน-แยกส่วน (reductions)
ได้ ไม่มีจิต ไม่มีวิญญาณ

–เกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรม (industrial revolution)
เครื่องจักรไอน้ำ ถ่านหิน สิ่งทอ เครื่องเทศ นำไปสู่ การล่า
อาณานิคม (imperialisms)

–ระบบทุนนิยมแบบดั้งเดิม (กิน ใช้ เท่าไร ต้องชดใช้
เท่านั้น) พัฒนาไปสู่ระบบทุนเสรี ที่เริ่มมุ่งผลประโยชน์สูงสุด
(กำไร) จากธรรมชาติ ต่อจากนี้ เข้าสู่ยุคสมัยใหม่ ทำให้
ระบบทุนนิยมถูกบิดเบือน แปรสภาพเป็น ทุนนิยมสามานย์
(robber baron, tyrant)

(4) ยุคที่ 4 ยุคไฟฟ้า เริ่มตั้งแต่ ศตวรรษที่ 19 - 20 เป็นต้นไป คนในยุคนี้ จะมีกระบวนการทัศน์ที่เหมือน
กัน และไม่อาจปลีกแยกตัวตน ออกจากกระบวนการทัศน์นี้ได้ คือ กระบวนการทัศน์สมัยใหม่ (modern paradigm)

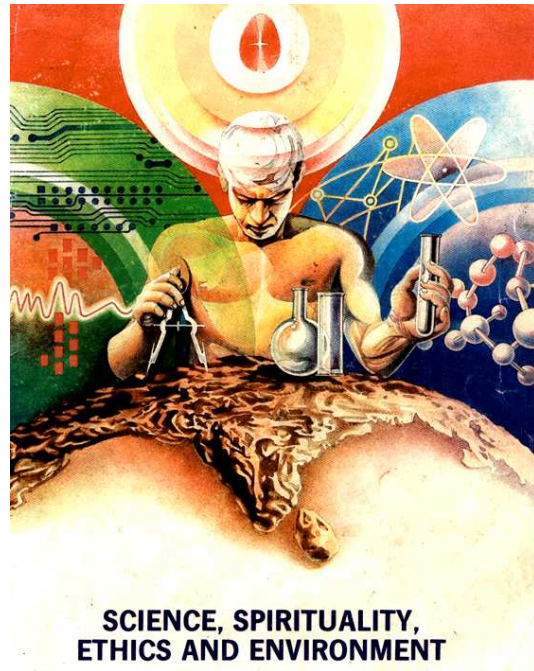
ยุคนี้ เป็นยุคก้าวหน้าสูงสุดของวิทยาศาสตร์ และ วัตถุนิยม มีความโดดเด่น และ แตกต่างกับยุคอื่นๆ
อย่างเห็นได้ชัด คือ

–เป็นยุควิทยาศาสตร์กายภาพ (mathematics philosophy) เกิดการค้นค้นด้าน ฟิสิกส์-เคมี สสาร (matter)
พลังงาน (energy) แรง (power) ไฟฟ้า (analogue, digital)

–วิถีชีวิต กระบวนการ และ ระบบต่างๆ สัมพันธ์กับ จักรกล และ ไฟฟ้า (automatic lifestyle) เกิดวงจร
วัฒนธรรม ที่เรียกว่า วัฒนธรรมอัตโนมัติ (Auto-culture System) ทำให้ ผู้คนไม่สนใจ ด้านคุณค่า ความดีงาม
ด้านจิตใจ และ ศีลธรรม

–ระบบบริโภคนิยม (consumerism) และ การแข่งขัน สร้างปัญหาความวุ่นวาย (chaos) และ ความเสี่ยง
(risk) ต่อทุกระบบ ทรัพยากรถูกทำลาย ทั้งทางด้านคุณภาพ และปริมาณ คุณภาพชีวิต และความสุข

–เกิดการแสวงหาทฤษฎี ของฟิสิกส์ใหม่ และองค์รวม (Holistic) เพื่อไปให้พ้นจาก มลภาวะ (pollution)

ความไร้ระเบียบ และความยุ่งเหยิง (CHAOS Theory) ^[1]

จะเห็นว่า กระบวนทัศน์สมัยใหม่ เป็นกระบวนทัศน์ ที่ถูกยึดโยง และผสมผสานกันอย่างเหนียวแน่น ระหว่าง "ระบบจักรกล-เทคโนโลยี-ไฟฟ้า" กับ "กิเลส ตัณหา" จิตวิญญาณ ฝ่ายที่ถูกทำลาย โดยจิตวิญญาณฝ่ายเลว ยุคนี้ ไฟฟ้ากำลัง และ ไฟฟ้าดิจิทัล ถูกนำมาใช้กันอย่างกว้างขวาง ระบบการผลิต การเสพ การบริโภค มุ่ง ปริมาณ มากกว่า คุณภาพ เกิดการก่อการร้าย (cyber tyrant) ที่รุนแรง "วัตถุ-ทรัพยากร" ถูกขูดคั้น ถูกตั้ง นำมาใช้ ตอบสนอง การค้า อุตสาหกรรม กันอย่างบ้าคลั่ง วิถีชีวิต เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา การศึกษา วัฒนธรรม และการเมือง ถูกกำหนดให้ดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ (automation culture) ที่ไม่มีผู้ใดปฏิเสธได้ เกิดการแข่งขัน อย่างสูง ทำให้โลก และธรรมชาติเสื่อมศุลย์อย่างรวดเร็ว

เมื่อเทียบกับระยะเวลา ของวิวัฒนาการสังคมมนุษย์ในยุคก่อน การเปลี่ยนแปลง จะใช้เวลานานมาก แต่ในยุคสมัยใหม่ ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก เพราะอำนาจกิเลส ตัณหา ของมนุษย์ในยุคนี้ ได้รับการ กระตุ้น จนยากที่จะควบคุมได้ และยิ่งเลวร้ายยิ่งขึ้น เมื่อเครื่องจักรกล เทคโนโลยี ไฟฟ้า ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือ ในการทำลายสันติภาพของโลก ยุคนี้ เกิดการทำลายล้าง เปลี่ยนแปลง เผ่าพันธุ์ จิตวิญญาณ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ กันมากที่สุด นำไปสู่การล่มสลาย ของ สังคม เผ่าพันธุ์ และ ธรรมชาติ

จากภาวะการทำลายล้าง และการล่มสลายดังกล่าว คน สัตว์ พืช ล้มตาย สูญเสียกันเป็นจำนวนมาก แต่ก็มีมนุษย์ผู้มีสติปัญญาแก่กล้า และมีความเข้มแข็งกว่า ร่วมกันหาทางออก และยุติความเลวร้ายต่างๆ ด้วยการ ปฏิวัติความคิด ระบบสังคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ การเมือง การบริโภค วิถีชีวิต กันเสียใหม่ เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดต่อไป และร่วมกันฟื้นฟู เผ่าพันธุ์ ธรรมชาติ และสังคม เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์กันอย่างขนานใหญ่ (paradigm shift หรือ big chang) จึงเรียกคนกลุ่มนี้ว่า เป็นคนยุค หลังสมัยใหม่ (หลังการล่มสลายของระบบทุนนิยมสามัญ) หรือ "post-modernization"

(5) ยุคที่ 5 ยุคหลังสมัยใหม่ เริ่มตั้งแต่ ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นไป (ยุคสัมบูรณ์ หลังการล่มสลายของทุนนิยม) เกิดกระบวนทัศน์หลังสมัยใหม่ (post-modern paradigm) ขึ้นมารองรับ ในการฟื้นฟูสังคม และพัฒนาสังคมไปสู่ภาวะ "สมดุล-สัมบูรณ์-สุภาพระ"

กระบวนทัศน์โพสต์โมเดิร์น

–เชื่อว่า สรรพสิ่ง (มนุษย์ ธรรมชาติ) ดำรงอยู่ในระบบความสัมพันธ์แบบองค์รวม (Holistic)

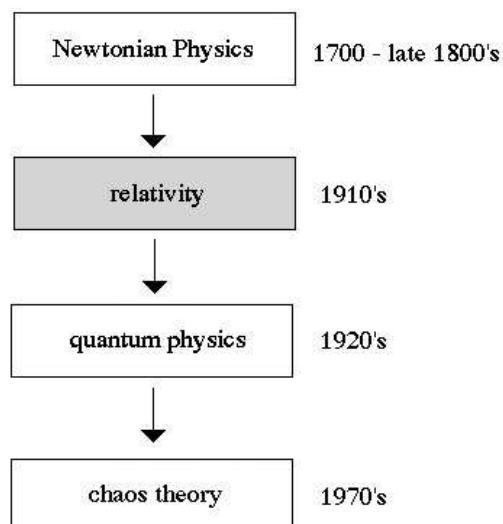
¹ ในช่วงท้ายสุดของยุคนี้ จะเกิดความวุ่นวายครั้งใหญ่ (Chaos Age) ตามความเชื่อของ พุทธศาสนา เรียกยุคนี้ว่า กลียุค มีกำหนดเวลาไม่ยาวนานนัก แต่หลังจากนั้น การฟื้นฟูจะกินระยะเวลายาวนานมาก ยุคที่อยู่ตรงข้ามกับ กลียุค คือ ยุคพระศรีอารยเมตตรัย ซึ่งเชื่อกันว่า มีความอุดมสมบูรณ์สูงสุด ความเชื่อนี้ สอดคล้องกับสังคมมนุษย์ ช่วงกลางของยุคกระบวนทัศน์หลังสมัยใหม่ (post-modern) เป็นต้นไป

-ทฤษฎีฟิสิกส์ใหม่ ที่ถูกคิดค้นโดย ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) วิธีการทางวิทยาศาสตร์" (Scientific Method) ทฤษฎีควอนตัม รวมทั้ง ทฤษฎีกระบวนระบบ "Systems View of Life" จะถูกผนวกรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดระบบชีวิตใหม่ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียง ภาวะความอยู่รอด และ จิตสำนึก เป็นพื้นฐานและแกนกลางของ ระบบนิเวศน์ (ecology) เทคโนโลยี และ จิต จะผนวกรวมกัน เป็นนวัตกรรมสองชีวิตแห่งยุคสมัย (bio-innova-technology) คือ จิตวิญญาณ กับ วิทยาศาสตร์ จะถูกรวมกันเป็นสิ่งเดียวกัน

-ให้ความสำคัญ และเคารพศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ มองว่า เห็นคนเป็นคน เห็นมนุษย์เป็นมนุษย์ ที่งดงามด้วยร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และการอยู่ร่วมกันเป็นสังคม ทุกคนมีกิเลส มีความต้องการไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน จึงสร้างปัญหาต่างๆ ได้ไม่เท่ากัน ดังนั้น สมาชิกของในสังคม ต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหา มิใช่ปล่อยให้เป็นการของใครคนใดคนหนึ่ง ส่งเสริมความดี และป้องกันความเลว มุ่งขจัดความชั่วร้ายในตัวตน มิใช่ทำร้ายบุคคล สนองความต้องการพื้นฐานมากกว่าความต้องการส่วนเกิน เป็นหนทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่ถูกต้อง

paradigm shifts in physics

กระบวนทัศน์ ทั้ง 5 ยุค ดังกล่าว มีพัฒนาการที่วนกลับ ย้อนไปมา เพราะในสังคมมนุษย์ มีความคิด ความเชื่อ มีเหตุผล มีผลกระทบ มีพลัง อำนาจ ที่ยึด โง่งโง่ ชั้วชัน (ระบบวิบากกรรม) ซึ่งเป็นปัจจัย ที่ทำให้กระบวนทัศน์ดังกล่าว วนกลับ สลับย้อนไปมา

การสื่อสาร จะถูกนำมาใช้เป็นช่องทาง เสนอเรื่องราวที่เป็นองค์ประกอบ ในความเป็นมนุษย์ (กาย จิต อารมณ์ สังคม) เกี่ยวกับปัญหาที่มนุษย์มองไม่เห็น (รากเหง้าของปัญหา) แนวทางแก้ไข การทำนายสถานการณ์ ซึ่งอยู่บนพื้นฐาน ของความจริง ข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสัจจะ ที่ดี ถูกต้อง เป็นประโยชน์ แก้ปัญหาได้ เป็นไปได้ และพิสูจน์ได้ เน้นสนองความต้องการพื้นฐานมากกว่า ความต้องการส่วนเกิน

การเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (paradigm shift)

กระบวนทัศน์ เป็นความเชื่อพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งแตกต่างกันตามเพศ วัย สิ่งแวดล้อม และการปลูกฝัง กระบวนทัศน์ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ปัจจัยที่ทำให้กระบวนทัศน์เปลี่ยน (Paradigm shift) และส่งผลให้ พฤติกรรมเปลี่ยน ได้แก่

- ความรู้ (awareness, knowledge)
- เหตุผล (motive)
- ทัศนคติ (attitude)
- อารมณ์ (emotion)
- แรงจูงใจ (motivate)
- แรงบีบบังคับ (influence)
- ปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต (ปัจจัยสี่, สวัสดิภาพ, อิสรภาพ)

มนุษย์มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันอยู่ 3 แบบ คือ

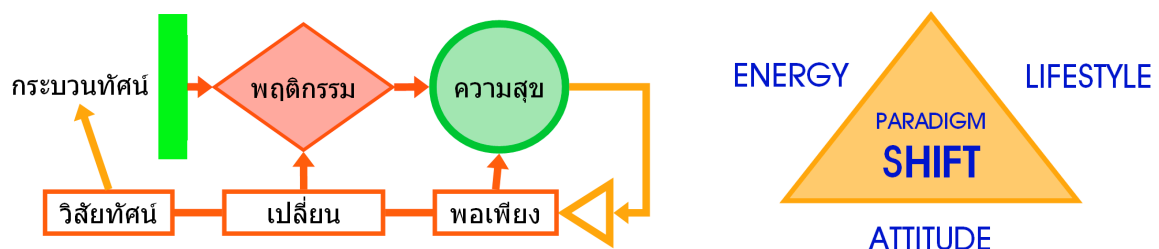
1) แบบยึดมั่นไม่เปลี่ยน เพราะ ความรู้ เหตุผล อารมณ์ แรงจูงใจ แรงบีบบังคับ ปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ไม่เพียงพอ

2) แบบเปลี่ยนชั่วคราว เพราะ ความรู้, เหตุผล, แรงจูงใจ, แรงบีบบังคับ, ปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ไม่มีน้ำหนัก

3) แบบเปลี่ยนถาวร เพราะ ความรู้ เหตุผล แรงจูงใจ แรงบีบบังคับ ปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ตกผลึก

ตัวกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ = Paradigm Paradigm Shift = พฤติกรรมเปลี่ยน

อนัตตตา-อนิจจตา-ทุกข์ตา nothing-time-change (not-self-impermanent-oppression)

(ภาพที่ 1.1) ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนกระบวนทัศน์

กระบวนทัศน์ ปรัชญา

ปรัชญา เป็น บ่อเกิดของ ความรู้

ปรัชญา คือ สิ่งที่เป็นปัญหา ปัญหาที่ก่อให้เกิดปัญญา

ปรัชญา คือ ความอยากรู้

ปรัชญา คือ ความรัก ที่จะแสวงหาความรู้จากปัญหา

ความรู้ เป็น บ่อเกิดของปัญญา

คนเรามีปัญญา เท่าที่ตนเอง “โง่”

คนเราโง่ เท่าที่ตนเองมี “ปัญญา”

ศาสนา เป็น หนทางไปสู่ “ความจบ” (หมดปัญหา) หรือ “สุญญตา”

จุดจบ ของ ความรู้ = หมดปัญหา = ศาสนา

คำถาม ที่ยังต้องการคำตอบ คือ ปรัชญา **คำตอบ** ที่หาคำถามต่ออีกไม่ได้ คือ ศาสนา

ปัญหาของความตึงเครียดในกระบวนทัศน์เก่า

การยึดมั่นถือมั่น เป็นเหตุให้เกิดการแบ่งแยก

การแบ่งแยก เป็นเหตุให้เกิดการแข่งขัน

การแข่งขัน เป็นเหตุให้เกิดความไม่ไว้วางใจกัน

การไม่ไว้วางใจกัน เป็นเหตุให้เกิดการทำลายกัน

การทำลายกัน เป็นเหตุให้เกิดความล่มสลายของโลกเก่า (กระบวนทัศน์เก่า)

โลกเก่าล่มสลาย เป็นเหตุให้เกิดกระบวนทัศน์ใหม่ (Post Modern Paradigm) หรือโลกใหม่

ปัญหาของความตึงเครียดในกระบวนการทัศน์เก่า

ความไม่ยืดหยุ่นถาวร	นำไปสู่การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ
การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ	นำไปสู่ความสามัคคี
ความสามัคคี	นำไปสู่ความไว้วางใจกัน
ความไว้วางใจกัน	นำไปสู่ความช่วยเหลือกัน
ความช่วยเหลือกัน	นำไปสู่สันติภาพ

+ 2 x 2 ขั้ว ของกระบวนการทัศน์ (รากเหง้าของกระบวนการทัศน์)		
1	กระบวนการทัศน์มุ่งสู่ศูนย์กลาง (Self-Center) (กระบวนการทัศน์อดีต)	กระบวนการทัศน์เบนออกจากศูนย์กลาง (Run-Away) (กระบวนการทัศน์อนาคต)
	-อธรรม	-ธรรมะ
	-ประโยชน์ส่วนตัว	-ประโยชน์เพื่อผู้อื่น
	-เทวนิยม	-อเทวนิยม
	-เพื่อตนและพวกพ้อง	-เพื่อมวลมหาชน
	-ทุนนิยม ทุนนิยมสามานย์	-บุญนิยม กำไรอาวริยะ
	-โลกานุวัตร โลกภิวัตน์	-ประชาธิปไตย พหุเพียงภิวัตน์
2	กระบวนการทัศน์เชิงรูปแบบ โครงสร้าง (formative)	กระบวนการทัศน์เชิงเนื้อหาสาระ (essential)
	-ยึดรูปแบบ ระเบียบวิธี โครงสร้าง แบบแผน มากกว่าเนื้อหาสาระ	-ให้ความสำคัญกับ เนื้อหาสาระ ก่อน รูปแบบ โครงสร้าง
	-วัตถุนิยม	-จิตนิยม
	-รูปแบบถูกต้อง = ชอบธรรม	-ถูก ผิด ชอบธรรม ขึ้นอยู่กับบริบท
	-ร่างกาย จิต ไม่เกี่ยวข้องกัน	-ทุกสรรพสิ่ง คือ องค์รวม ไม่แยกขาดจากกัน
	-วิสัยทัศน์เชิงเหตุผล	-วิสัยทัศน์เชิงสัมพันธ

“แชลลี แวน” สัตว์ประหลาดในเมือง Monster ผู้เคยเป็นแชมป์ตลอดกาล ในการ หลอกหลอนเด็ก ได้ ปฏิวัติกระบวนการทัศน์ ของสัตว์ทั้งเมือง โดยใช้เสียง หัวเราะ ของเด็ก มาแปลงเป็น พลังงาน แทนเสียงกรีดร้องหวาดกลัว ที่เคยทำกันมาแต่เดิม

ปรัชญา ว่าด้วย สังขารธรรม (formative phenomena philosophy)

สังขารธรรม^[2] หมายถึง (1) สภาพของ วัตถุ (รูป ที่สัมผัส จับต้องได้ ต้องการที่อยู่ มีน้ำหนัก มีอุณหภูมิ) และมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า (2) สภาพของ ธรรม (นาม ซึ่งมีคุณสมบัติ และคุณลักษณะ ตรงข้ามกับ รูป) (3) สภาพของ สิ่งที่เป็นปัจจัยปรุงแต่ง หรือ ก่อนให้เกิดมีขึ้น ดำรงอยู่ และ ดับไป (วงจรรชีวิต) และ (4) ความเป็น สภาพ ของ "ไตรลักษณ์" ^[3]

คือ สรรพสิ่ง ไม่อาจทนสภาพเดิมอยู่ได้ (ทุกขตา) ดังนั้น สรรพสิ่ง จึงเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้ถาวร (อนิจจตา) และไม่มีตัวตนอยู่จริง (อนัตตตา) เส้นแกนที่บีบบังคับให้ สรรพสิ่งดำเนินไปตาม กฎแห่งไตรลักษณ์ คือ "เวลา" ไม่มีทฤษฎีใด ไม่มีผู้ใด บอกได้ว่า จุดเริ่มต้นของ เวลา และจุดสิ้นสุดของ เวลา อยู่ที่ใด แม้จะมีนักวิทยาศาสตร์ อธิบายว่า จุดเริ่มต้นของเวลา ที่ 00 วินาที เริ่มขึ้นเมื่อ เกิด big bang แต่ big bang มีได้หลายครั้ง แล้วครั้งใดเล่า ที่เป็นครั้งแรก อันนี้ก็ไม่มีใครตอบได้ การถกเถียง ในเรื่องประเด็นเหล่านี้ ต้องเชื่อในพระธรรมพินิจ (ปัญญาฉลาด) ของ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระสมณโคตม สิทธัตถะ ที่ตรัสไว้ว่า มนุษย์ ไม่ควรคิดหา ถกเถียง วิจัย เพื่อหาคำตอบเหล่านี้ เพราะ มันเป็นสภาพที่เรียกว่า "อจินไตย" (เรื่องที่เหนือความคาดหมายของมนุษย์ เรื่องที่มนุษย์ คิดอย่างไร ก็ไม่อาจได้คำตอบที่ชัดเจน) ^[4]

² สุนิ ขาวหิน : 2549 หลักสังขารธรรม ประยุกต์จาก กาย จิต ตามหลักพระพุทธศาสนา กับ หลักนิเทศศาสตร์

³ ผู้เขียน เรียกว่า "กฎเหล็ก 3 ข้อ" ของจักรวาลพิภพ ที่ไม่มีสิ่งใดลบถ่วง คือ เป็นสิ่งที่มียุแล้ว มียุจริง และกำลังเป็นไป ไม่อาจกำหนด หรือบ่งบอก จุดเริ่มต้น จุดสิ้นสุดได้

⁴ ที่จริงแล้ว "เวลา" เป็นกฎแห่งองค์รวม ของการให้ความหมาย แก่ สรรพสิ่ง ในจักรวาล เพราะ เวลา เป็นทั้งความเที่ยงแท้ และความไม่เที่ยง อยู่ในตัวของมันเอง มนุษย์จะตีความอย่างไร จับมาแยกส่วนอย่างไร ก็ไม่อาจทำได้ มันเป็นอนุภาคหนึ่งของ จักรวาล ที่มี มวล เล็กยิ่งกว่า "ควาร์ก" (quark เล็กกว่า อะตอม มาก) แต่มันก็ใหญ่กว่า กาแลกซี่ และ จักรวาล (univers) มันครอบงำ รวมเอาทุกสิ่ง แม้กระทั่ง หลุมดำ (big bang) ไว้ในตัวของมันเอง เวลา จึงเป็น "ที่สุด" ของ สังขารธรรม ไม่มีสิ่งใดเหนือกว่า ยิ่งใหญ่กว่า แม้กระทั่ง "นิพพาน" (niravana) แต่ผู้เขียน เห็นเป็นที่สุดว่า "บริณิพพาน" กับ "เวลา" เป็นสังขารธรรม ที่อยู่ในระดับเดียวกัน แต่ต่างกันตรงที่ บริณิพพาน เป็นตัวจบ ตัวนิ่ง แต่ เวลา เป็นสิ่งที่ดำเนินไป ไม่จบ ไม่มี

ระดับสังขารธรรม แบ่งออกเป็น 6 ระดับ	เทียบได้กับ ประเภท (มีชีวิต-ไม่มีชีวิต) 6 ประเภท
(1) ธาตุ หรือ สสาร (mass) (2) พืช (organism) (3) เจริญงาน (wildness) (4) ปุณฺณ - มนุสโส (homo sapiens) (5) เทพ (super maning / goodness) (6) ธรรม (integrity / being nothing / nought)	ดิน วัตถุ (material) พืช (plant) สัตว์ (animal) คน - มนุษย์ (human) เทพ - พระเจ้า (God) ธรรม (darma)
	

ธาตุ หรือ สสาร (mass)

องค์ประกอบ :

ของแข็ง + ของเหลว + อุณหภูมิ + อากาศ + ช่องว่าง = ธาตุทั้ง 5 (ดิน, น้ำ, ไฟ, ลม, อากาศ)

คุณลักษณะ :

สสาร + พลังงาน = (mass + power)

พืช (organism)

องค์ประกอบ : ธาตุทั้ง 5 + อาหาร (food) *อาหาร เป็นตัวสร้าง กริยา

คุณลักษณะ : สสาร + พลังงาน + กริยา = (mass + power + action)

เคร่งจัน (wildness)

องค์ประกอบ :

ธาตุทั้ง 5 + อาหาร (food) + ภูต (รู้สึก รับรู้) *ภูต เป็นตัวสร้าง กรรม และ วัฏฏะ ให้แก่ตัวเอง

คุณลักษณะ :

สสาร + พลังงาน + กริยา + กรรม + วัฏฏะ = (mass + power + action + motion + eternity)

ปุถุชน-มนุษย์ (homo sapiens)

องค์ประกอบ :

ธาตุทั้ง 5 + อาหาร (food) + ภูต (รู้สึก รับรู้) + ปาณะ (พลังฉลาด - intelligence creating)
+ กิเลส (ชั่วร้าย - evil / greed / passion) ^[5] *กิเลส เป็นตัวสร้าง วิบาก ให้แก่ตนเอง

คุณลักษณะ :

สสาร + พลังงาน + กริยา + กรรม + วัฏฏะ = (mass + power + action + motion + eternity)

เทพ (super maning / goodness)

องค์ประกอบ :

ธาตุทั้ง 5 + อาหาร (food) + ภูต (รู้สึก รับรู้) + ปาณะ (พลังฉลาด) + ภพ (สวรรค์)
*ปาณะ กับ ภพ เป็นตัวสร้าง วิบาก ให้แก่ตนเอง (ทั้งวิบากบวก และ วิบากลบ)

คุณลักษณะ :

สสาร + พลังงาน + กริยา + กรรม + วิบาก = (mass + power + action + motion + effect)

สังฆารธรรม ระดับ เทพ ขึ้นไป ต้อง “มี” “เป็น” “อยู่” ในร่างของมนุษย์ เท่านั้น ส่วน เคร่งจัน ไม่อาจรับสภาพ และคุณสมบัติ ความเป็นเทพได้

⁵ กิเลส แปลว่า สิ่งเกาะติด สิ่งเบรอะเบียน สิ่งสกปรก กิเลส คือ สิ่งที่แฝงติดอยู่ในใจแล้วทำให้ใจเศร้าหมองขุ่นมัว มีอุปมาเหมือนสีที่ใส่ลงไปในน้ำทำให้น้ำมีสีเหมือนสีที่ใส่ลงไปในน้ำเหมือนกัน ปกติก็ใสสะอาด แต่กลายเป็นใจดำ ใจง่าย ใจร้ายก็เพราะมีกิเลสเข้าไปอิงอาศัยผสมปนเปอยู่

กิเลสที่ชอบซุกหมักหมมอยู่ในใจคนมากที่สุด คือ ราคะ โลภะ โทสะ โมหะ เพราะกิเลสชอบซุกหมักหมมอยู่ในใจของคน เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า กิเลสสวระ หรือ อาสวกิเลส แปลว่า กิเลสที่หมักคองอยู่ในจิต

กิเลส แบ่งออกเป็น 10 ประเภท คือ (1) อโนตตปปะ ความไม่รู้ลึกต้นกัฏต่อการทุจริต (2) โทสะ ความโมโห โกรธ ความไม่พอใจ (3) โมหะ ความหลงใหล ความงมงาย (4) อหิริยะ ความฟุ้งซ่านไปต่าง ๆ นานา (5) ทิฏฐิ ความเห็นผิดเป็นชอบ (6) วิจิกิชา ความเคลือบแคลงใจ สงสัย ไม่แน่ใจ ลังเลใจ ในสิ่งที่ควรเชื่อ (7) โลภะ ความพอใจ ชอบพอ เต็มใจ ในโลกียอารมณ์ต่างๆ (8) ถีนะ ความหดหู่ เสียบเหงาน (9) อหิริกะ ความไม่ละอายต่อการกระทำผิด ทุจริต (10) มานะ ความ ทะนงตน ถือตัว เย่อหยิ่ง

ธรรม (integrity / being nothing / nought)

องค์ประกอบ :

ธาตุทั้ง 5 + อาหาร (food) + ภูต (รู้สึก รับรู้) + ปาณะ (พลังฉลาด) + สุนยตา

*ปาณะ กับ สุนยตา เป็นตัวสลาย อัตตา (ตัวตน) คงเหลือแต่กลไกของร่างกาย ที่ทำหน้าที่ต่อไป

คุณลักษณะ :

สูตร + พลังงาน + กริยา + กรรม + กาละ (เวลา) = (mass + power + action + motion + time)

ปรัชญา ว่าด้วย สังฆธรรม นับเป็น บริบทสำคัญ ของการวางโครงเรื่อง การดำเนินเรื่อง ในภาพยนตร์ เพราะ มันเป็นที่ที่ซ่อนเร้น อยู่ในภาพยนตร์ คือ ซ่อนอยู่ใน บทพูด (dialogue) บทแสดง (action) บทอธิบายฉาก (mise-en-scene) ซึ่งประกอบด้วย ฉาก (scene) สี (color) แสง (light) เป็นหน้าที่ของ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ผู้สร้าง นักแสดง และนักออกแบบงานสร้าง จะต้องคิด (creating) วางตำแหน่ง (positioning) ออกแบบ (designing) องค์ประกอบต่างๆ ที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ให้ผู้ชมรับ ซึมซับ รับเอาแนวคิด แห่งปรัชญา สังฆธรรม ผ่านสายตา (video) ผ่านหู (sound) เข้าไป ให้มีผลต่อ การรับรู้ คิด ตัดสิน จดจำ รวมทั้ง ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน ตื่นเต้น ไปด้วย.

คำอธิบาย ในสังฆธรรม

-อาหาร คือ การเคลื่อนที่ หรือแปรสภาพของ ธาตุทั้ง 5 ออกมาเป็นพลัง หรือกำลังงาน (energy)

-กริยา หมายถึง อาการที่เป็นผลจากการแปรสภาพของ ธาตุทั้ง 5

-ภูต คือ จิตใจ ที่สามารถรับรู้ได้ หรือรู้สึกได้ เมื่อสัมผัสกับ (1) อุณหภูมิ (2) แสง สี (3) เสียง (4) รส (5) กลิ่น (6) ผิวหนัง (7) อารมณ์

สัตว์ไม่สามารถรับรู้เรื่อง ปาณะ หรือ วิญญาณได้ ดังนั้น ความดีความชั่ว สัตว์ไม่รู้จัก กรรมของสัตว์ จึงเป็น วัฏฏะ มีใช้วิบาก เพราะกรรมนั้นขาดเจตนา ด้วยเหตุนี้ ภพชาติ ขรา มรณะ ของสัตว์จึงยาวนาน

-ปาณะ หรือ วิญญาณ คือ การรับรู้ได้ เรียนรู้ได้ มีจริงได้ และเป็นจริงได้ (being) ในเรื่องของ (1) ถูก-ผิด (2) จริง-เท็จ (3) ประโยชน์-โทษ (4) ความดี-ความชั่ว (5) ศิลปะ-อนาจาร (6) ศาระ-อสาระ (7) เพียงธรรม-ลำเอียง (8) ควรทำ-ควรละเว้น (9) ความหมด-ความหลงเหลือ ส่วน กิเลส เป็นเครื่องแบ่งเขตความเป็น ปุณฺณ กัลยาณชน มนุษยชน โดนับเอา ความหนาแน่น หรือ ความเบาบาง (อาการ:action ถึง:origination นิमित:happen อุเทศ:meaning) เป็นตัวชี้วัด

ถ้ารับรู้ได้ เรียนรู้ได้ เป็นได้แค่เพียง “คน” ถ้าถึงขั้น มีจริงได้ เป็นจริงได้ ก็เรียก “มนุษย์” จนถึงขั้น “เทพ”

-ภพ คือ ความคิด ความเหลือ ที่ค้างอยู่ในจิต (ชัระนุภาติ-ชัระนุภาติ) หรือ ค้างอยู่ในวัฏฏะ (ภพ ชาติ ขรา มรณะ) บางทีก็เรียก ทัคคะ หรือ สวรรค์

-สุญญตา หรือ ความว่าง (nought) คือ สภาวะที่ไม่หลงเหลือสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่อไปนี้ ไว้ในจิตและวิญญาณเลย ได้แก่ ความชั่ว ความเท็จ สังโยค อกุศล อวิชชา (ทุกข้อมีค่าเป็น 0)

-กรรม ของสังขารธรรม ระดับ “ธรรม” เป็นกรรมบริสุทธิ์ ที่ไม่มีผลกระทบต่อกันใด หรืออะไร กรรม จะดำเนินไปตาม เส้นเวลา บุคคลผู้สามารถ (บรรลุ) มี “กรรม” กับ “กาละ” เป็นสิ่งเดียวกัน เรียก "อรหัตตบุคคล" คือ เป็นบุคคลผู้ที่ไม่เหลือแม้ ชีวะรูปาภิ และ ชีวะรูปาภิ มีชีวิตเพื่อผู้อื่น หมกสิ้นอัตตาตัวตน เป็น "สุญญตบุคคล" หรือ "สรวัพญญบุคคล" ไม่มีอดีต ไม่มีอนาคต มีแต่ปัจจุบัน สภาพเช่นนี้ เรียกฐานะบุคคลเหล่านี้ว่า "โพธิสัตว์บุคคล" ซึ่งคำว่า สัตว์ ในที่นี้ ย่อมมิใช่ ฐานะ เดียวกันกับ "สัตว์" ในสังขารธรรม ที่ 3 เพียงแต่ขอยืมคำมาใช้เท่านั้นเอง

ปรัชญา ว่าด้วย ความกล้าหาญทางจริยธรรม และ ความเป็นกลาง

ระดับความกล้าหาญทางจริยธรรม “กล้าเลือกข้างคนดี กล้าปีศาคนชั่ว กล้ารวมขั้วนักปราชญ์ กล้ายืนหยัดทำงานฟรี กล้ามั่นใจแต่ให้มาก กล้าฝันความอยากใคร่ กล้าฝึกใจให้ออกทน กล้าตั้งตนอยู่บนความลำบาก”

หลักธรรมาภิบาล ในการสร้าง ความกล้าหาญทางจริยธรรม มาจาก หลักจริยธรรม 9 ประการ (9 คู่)

(1) จริง	เท็จ
(2) ประโยชน์สุข	โทษทุกข์
(3) ถูก	ผิด
(4) ดี	ชั่ว
(5) คิลปะ	อนาจาร
(6) สาระ	ไร้สาระ
(7) เทียงธรรม	ลำเอียง
(8) เหมาะควร	ไม่เหมาะสม
(9) หมด	เหลือ

และเมื่อ นำมาจับ เป็นคู่ลำดับ ก็จะมองเห็น เหตุผล ที่มาของ "ความเป็นกลาง" ได้ชัดเจนขึ้น โดยใช้ เกณฑ์กายภาพ (physical) และ เกณฑ์จิตภาพ (psychological) คือ

เกณฑ์กายภาพ	เกณฑ์จิตภาพ
1. จริง เท็จ	5. ศิลปะ อนาจาร
2. ประโยชน์สุข โทษทุกข์	6. สาระ ไร้สาระ
3. ถูก ผิด	7. เทียบธรรม ลำเอียง
4. ดี ชั่ว	8. เหมาะควร ไม่เหมาะสม
9. หมด เหลือ (หมด กิเลส ตัณหา จิตบริสุทธิ์ คงเหลือร่าง พลังงาน สมอง ทำประโยชน์ผู้อื่น)	

จากตาราง สรุปได้ว่า ด้านนามธรรม “ความเป็นกลาง ไม่มี มีแต่ ความพอเหมาะพอดี”

ความขัดแย้ง กับ ความเป็นกลาง คืออะไร

โครงสร้างความเหลื่อมล้ำทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง คือ สาเหตุของความขัดแย้ง และความรุนแรง

ความรุนแรงทางสังคม การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายจิตใจ การทำร้ายทางเพศ และการทอดทิ้งเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ตลอดจน ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ ความรุนแรงทางการเมือง

ในภาวะความรุนแรงทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ เป็นปัญหา และความขัดแย้ง ที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยด่วน โดยเฉพาะ เป็นหน้าที่หลักและเป็นหน้าที่พื้นฐาน ของ ผู้นำทุกระดับ ที่จะต้องรับผิดชอบ ไม่อาจ ปิดความรับผิดชอบ ไปให้พ้นได้เลย

คนที่อ้าง หรือ วางตัว เป็นกลาง ท่ามกลาง ความขัดแย้ง ได้นั้น เป็นเพราะ

- (1) ได้รับข้อมูลข่าวสารบกพร่อง: สาเหตุอาจมาจาก -ไม่รู้จริง -ไม่ได้รับข้อมูล -ไม่ยอมรับข้อมูล
- (2) กลัว (ภยากคติ): มีหลายลักษณะ -ขาดกลัว -เกรงใจ -เกรงอิทธิพล -กลัวเสียผลประโยชน์ -นิยมระบอบทักษิณ แต่ไม่ต้องการขัดแย้งกับคนที่ตนเองรัก คนที่ตนเองนับถือ
- (3) เป็นบ้า

ภาพยนตร์ มีบทบาท เปรียบเสมือน ภาวะของผู้นำ การวางตำแหน่ง (positioning) ให้ภาพยนตร์ เป็น ภาวะผู้นำ เพราะ ภาพยนตร์ มีสื่อที่มีอิทธิพลในการโน้มน้าวจิตใจผู้รับสื่อ มากที่สุด ในบรรดาสื่อสารมวลชนทุกประเภท

ความกล้าหาญทางจริยธรรม นับเป็น คุณค่าหนึ่ง ที่มีในภาพยนตร์ และเป็นตัวชี้วัด ระดับความสามารถขององค์กรสื่อมวลชน ในการยกระดับ ศักยภาพของมนุษย์ มิใช่น้อย ที่ผู้รับชมสื่อภาพยนตร์ ได้รับการส่งเสริม

ความกล้าหาญ ที่ถูกทาง ถูกต้อง ในการจรรโลงสังคม และกล้าฝ่าฝืน ที่จะสร้างสังคมที่บิดเบี้ยวไปด้วยกิเลส มนุษย์ ให้กลมมน ด้วยสุนทรีย์แห่งธรรมะ

ธรรมะ หากไร้ความกล้าหาญ ที่ถูกทาง ก็ไม่ใช่ ธรรมะ ความจริง ความถูกต้อง มีพื้นฐานมาจาก ความกล้า ความดี จะคงสภาพอยู่ได้ ต้องมีความกล้า เป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้น การปลูกความกล้าหาญ ทางจริยธรรม ที่ซ่อนเร้น ในภาพยนตร์ ให้แก่ผู้ชม จึงเป็นหน้าที่ของ ผู้เขียนบท ผู้สร้าง ผู้ออกแบบงานสร้าง

อิทธิพล ของกระบวนการทัศน์ ปรัชญา ที่มีต่อภาพยนตร์

กระบวนการทัศน์ เป็นสมรรถนะความเข้าใจ (understanding) มิใช่ สมรรถนะการตัดสินใจ (faculty of decision) แต่มันคือ สิ่งที่เชิญชวนให้เกิด เจตจำนงการตัดสินใจ (the will) กระบวนการทัศน์ จึงเป็นสิ่งที่มียู่ มี ความแตกต่างหลากหลาย อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีกระบวนการทัศน์เหมือนกันทุกประการนั้น ไม่มีในโลก แม้คู่ฝาแฝด ที่เกิดมาพร้อมกัน ก็ยังมีกระบวนการทัศน์แตกต่างกัน

ภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง และได้ก่อตัวเป็นแบบแผน ของทัศนียภาพเฉพาะแบบหนึ่ง เกี่ยวกับความจริง (reality) ซึ่งเป็นฐานของวิถี เพื่อการจัดการตนเอง เพื่อการนำเสนอเรื่องราวนั้น กระบวนการทัศน์ ทำหน้าที่ 2 ประการ คือ (1) ทำหน้าที่ วาง หรือ กำหนดกรอบ (2) ทำหน้าที่ บอกผู้ชมว่า ควรคิด ตัดสินใจ และประพฤติปฏิบัติอย่างไร ภายในกรอบคิดที่ได้นำเสนอนั้น เพื่อให้เกิดความสำเร็จ รวมไปถึง เราวัดความสำเร็จนั้นอย่างไร

ปัจจัยองค์ประกอบ 3 ประการ ในการผลิตภาพยนตร์ คือ บุคลากร เนื้อเรื่อง และเทคโนโลยี

(1) บุคลากร ประกอบด้วย 1) ผู้เขียนบทภาพยนตร์ 2) กลุ่มผู้สร้าง (ผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับ ผู้ถ่าย ภาพ ผู้แสดง) 3) ผู้ชม

ผู้เขียนบทภาพยนตร์ จำเป็นต้องมีความเข้าใจ และลึกซึ้งเรื่องกระบวนการทัศน์ และปรัชญา เพราะความคิด สร้างสรรค์ในการกำหนดเรื่องราว มีพื้นฐานมาจาก กระบวนการทัศน์ ปรัชญา ศาสนา ทั้งสิ้น ส่วนกลุ่มผู้สร้าง ก็เช่นกัน เมื่อไม่เข้าใจ เรื่องกระบวนการทัศน์ ปรัชญา ก็ย่อมจะตีความหมาย ในบทภาพยนตร์ได้ยากเช่นกัน

(2) เนื้อเรื่อง ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ในการสร้างภาพยนตร์ ทุกเรื่องราว มาจากแนวคิดของผู้เขียนบท เนื้อเรื่อง ก็คือตัวแทนความคิดของ บุคลากรภาพยนตร์ ภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จ คือ สร้างความสนุกสนาน (ภาพยนตร์บันเทิง) ความซาบซึ้งประทับใจ (ภาพยนตร์ชีวิต) ความรู้ (ภาพยนตร์สารคดี) ความคิด (ภาพยนตร์วิทยาศาสตร์) ความปรารถนา ต้องการ (ภาพยนตร์โฆษณา) จำเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้สร้างจะต้องศึกษา ความคิด ความ เข้าใจ ความต้องการ ของมนุษย์ โดยเฉพาะ กลุ่มผู้ชม เพื่อสร้างภาพยนตร์ ให้มีเรื่องราว ที่สามารถตอบสนอง ความต้องการของผู้ชมได้ โดยเฉพาะการสร้างภาพยนตร์เชิงพาณิชย์

จะเข้าใจความปรารถนาของมนุษย์ จะต้องเข้าใจเรื่องกระบวนการทัศน์ และ ปรัชญาด้วยเช่นกัน

ส่วนผู้ชม ซึ่งเป็นกลุ่มฝ่ายรับ หากไม่เข้าใจ ในสิ่งที่ผู้สร้างคิด ก็จะทำให้ผู้ชมไม่รู้เรื่อง ไม่ตรงกับสิ่งที่ตน

ต้องการ จะเห็นว่า มีภาพยนตร์ หลายเรื่อง ประสบผลสำเร็จในการได้รับรางวัล แต่ประสบความสำเร็จล้มเหลว ในการสร้างรายได้ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง Slum dog ได้รับรางวัลถึง 8 รางวัล แต่ไม่ได้ฉายในโรงภาพยนตร์ในประเทศไทย เรื่อง อคิล่า แอนเดอร์สัน สร้างความประทับใจให้นักเรียน แต่ไม่สร้างความประทับใจให้แก่ ผู้จัดฉาย

นอกจากนี้ ภาพยนตร์ ยังเป็นช่องทางหนึ่ง ในการสร้างกระบวนการทัศน์ใหม่ ให้แก่ประชาชน ขึ้นอยู่กับ กลุ่มผู้สร้าง และผู้ให้ทุนสร้าง จะสนับสนุนภาพยนตร์แนวสร้างสรรค์ หรือไม่เพียงไร เพราะภาพยนตร์แนวนี้ มักไม่สร้างรายได้ แต่ได้สาระ หากละเลย มองข้ามความคิด ด้านปรัชญา กระบวนการ ภาพยนตร์ แทนที่จะทำหน้าที่ เป็น สื่อสร้างสรรค์มวลชน กลับกลายเป็น สื่อมอมเมามวลชน เพราะ หารายได้บนกิเลส ตัณหา ของปวงชน

(3) เทคโนโลยี เป็นปัจจัยสำคัญ ในการสร้างภาพ และเสียง ให้ได้ตามจินตนาการของกลุ่มผู้สร้าง เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ได้เพียงบางส่วน ภาพยนตร์ 3 มิติ นับเป็นนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ที่มนุษย์คิดค้นขึ้น เพื่อสร้างภาพ และเสียง ให้ดูสมจริง ล้วนมีพื้นฐานมาจาก กระบวนการด้านวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์) ที่วิศวกรเสียง และ วิศวกรภาพ จะต้องประสานช่วยกัน คิดค้น นวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นมา

ในอดีต ภาพยนตร์ มีพื้นฐานมาจาก การเขียนภาพบนกระดาษ หลายๆ ภาพ แล้วเปิดดูติดต่อกัน เป็นชุดช่วงเวลา ซึ่งสายตามนุษย์สามารถมองภาพเหล่านั้นได้ จนเห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้ ภาพยนตร์ยุคแรกถ่ายเป็นฟิล์ม ไม่มีเสียง ต่อมา มีการบันทึกรูปคลื่นเสียงบนแผ่นฟิล์ม ทำให้เกิดเสียงไปพร้อมกับการฉายภาพ เมื่อเทคโนโลยีทันสมัยขึ้น ปัจจุบัน เราจึงมีโอกาสดูภาพยนตร์เสียง ที่มีความสมจริงมากขึ้น คือ ภาพยนตร์ 3 มิติ และเสียงรอบทิศทาง ในอนาคต มนุษย์อาจจะรับชมภาพยนตร์ ที่ตอบสนองประสาทสัมผัสได้มากกว่าปัจจุบัน ก็อาจเป็นไปได้ (ภาพยนตร์ ตอบสนองประสาทสัมผัส ตา และ หู ได้เท่านั้น อนาคต อาจตอบสนอง ความรู้สึกสัมผัส จมูก ก็อาจเป็นไปได้)

1.1.2 เทคโนโลยี: ผู้พัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์

เทคโนโลยีภาพยนตร์^[6]

ภาพยนตร์ คือ ภาพนิ่งหลายๆ ภาพ เรียงติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง ใช้หลักการที่เรียกว่า การเห็นภาพติดตา (persistence of vision) และเมื่อนำเอาภาพนิ่งเหล่านั้น มาฉายดูทีละภาพ ด้วยอัตราความเร็วในการฉายต่อภาพเท่าๆ กัน สายตามนุษย์ จะยังคงรักษาภาพไว้ที่เรตินา เป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ ประมาณ เศษ 1 ส่วน 3 วินาที ถ้าหากภายในระยะเวลาดังกล่าว มีอีกภาพแทรกเข้ามาแทนที่ สมองของคนจะทำการเชื่อมโยงสองภาพเข้าด้วยกัน และ จะทำหน้าที่ดังกล่าวต่อไปเรื่อยๆ หากมีภาพต่อไป ปรากฏในเวลาใกล้เคียงกัน ในกรณีนี้ภาพแต่ละภาพ ที่มองเห็น เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงค ความสอดคล้องในลักษณะของการเคลื่อนไหว เมื่อนำมาเรียงต่อกัน ในระยะเวลากระชั้นชิด ภาพนิ่งเหล่านั้น จะกลายเป็นภาพเคลื่อนไหว ที่ต่อเนื่องกันเป็นธรรมชาติ ปัจจุบัน

⁶ วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี

ความเร็วที่ใช้ในการถ่ายทำคือ 24 เฟรม ต่อ 1 วินาที

ในยุคต่อมา มีการพัฒนาภาพยนตร์สามมิติ โดยให้ผู้ชมสวมใส่แว่นตาพิเศษ เพื่อให้ได้รรถรสในการชม โดยภาพที่เห็น มีมิติความลึกสมจริง ในปี พ.ศ. 2495 ภาพยนตร์อเมริกันเรื่อง Bwana Evil เป็นภาพยนตร์สามมิติเรื่องแรก ปัจจุบัน ผู้ผลิตภาพยนตร์ หันมาให้ความสำคัญกับ ภาพยนตร์สามมิติ กันมากขึ้น

ผู้ประดิษฐ์คิดค้น ต้นแบบเทคโนโลยี ภาพยนตร์ คือ โทมัส แอลวา เอดิสัน (Thomas Alva Edison) เขา และ ผู้ร่วมงานของเขา ชื่อ วิลเลียม เคนเนดี้ ดิกสัน (William Kenady Dickson) เมื่อ พ.ศ.2432 (รัชกาลที่ 5) ประดิษฐ์เครื่อง "ถ้ำมอง" หรือ "คิเนโตสโคป" (kinescope) มีลักษณะเป็นตู้ สูงประมาณ 4 ฟุต เวลาดู จะมองผ่านช่องเล็กๆ ดูได้ที่ละคน ภายในมีฟิล์มภาพยนตร์ ซึ่งถ่ายด้วยกล้องคิเนโตกราฟ (kinesograph) ที่เอดิสัน ประดิษฐ์ขึ้นเอง ฟิล์มยาวประมาณ 50 ฟุต วางพาดไปมา เคลื่อนที่เป็นวงรอบ ผ่านช่องที่มีแว่นขยาย กับ หลอดไฟฟ้า ด้วยความเร็ว 48 ภาพต่อวินาที ต่อมา ลดลงเหลือ 16 ภาพต่อวินาที

ต่อมา พี่น้องตระกูลลูมิเอร์ (Lumiere) ชาวฝรั่งเศส ได้พัฒนาเครื่องฉายภาพยนตร์ ชนิดถ้ำมอง ของ เอดิสัน ให้สามารถฉายได้บนจอขนาดใหญ่ และ ดูได้พร้อมกันหลายคน เรียกเครื่องฉายภาพยนตร์แบบนี้ว่า "ซีเนมาโตกราฟ" (cinematograph) เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ.2438 ต่อมาได้นำออกมาฉายตามเมืองใหญ่ๆ ทั่วโลก ตั้งแต่ พ.ศ.2439 เป็นต้นมา ซึ่งคำว่า "ซีเนมา" (cinema) ได้ใช้เรียกเกี่ยวกับภาพยนตร์มาจนถึงปัจจุบัน

ภาพยนตร์ ที่สามารถฉายภาพ ให้ปรากฏบนจอขนาดใหญ่ ได้พัฒนาสมบูรณ์ขึ้นในอเมริกา ในปี พ.ศ.2438 โดยความร่วมมือระหว่าง โทมัส อาร์มาท (Thomas Armat) ซีฟรานซิส เจนกินส์ (C. Francis Jenkins) และ เอดิสัน เรียกเครื่องฉายภาพยนตร์ชนิดนี้ว่า ไบโอกราฟ (biograph) ในเวลาต่อมา หลังจากนั้นภาพยนตร์ ได้แพร่หลายไปในประเทศต่างๆ ทั่วโลก เกิดอุตสาหกรรมการผลิต จำหน่าย และบริการ ฉายภาพยนตร์ขนาดใหญ่ หลายแห่ง ทั้งใน อังกฤษ ฝรั่งเศส และ อเมริกา ภาพยนตร์ได้กลายเป็นสื่อถ่ายทอดเหตุการณ์ ศิลปะการบันเทิง และ วรรณกรรมต่างๆ ที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางตลอดมา

พ.ศ.2440 พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป ซึ่งในครั้งนั้น ได้มีช่างภาพ ของบริษัทลูมิเอร์ ประเทศฝรั่งเศส บันทึกภาพยนตร์การเสด็จถึง กรุงเบอร์ลิน ของพระเจ้ากรุงสยามไว้ 1 ม้วน ใช้เวลาประมาณ 1 นาที นับว่าเป็นการถ่ายภาพยนตร์ม้วนแรกของโลก ที่บันทึกเกี่ยวกับชนชาติไทย

ภาพยนตร์ในปัจจุบัน มีการเผยแพร่อยู่ 4 ช่องทาง คือ ฉายตามโรงภาพยนตร์ ฉายกลางแปลง ฉายเร่ และ เผยแพร่บนแผ่น CD (compact disc) ทั้งแบบ VCD และ DVD เผยแพร่ทางโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต รับชมด้วยตนเองที่บ้าน ผ่านเครื่องเล่นแผ่น CD (CD Player)

สถาปัตยกรรม เกี่ยวกับ DVD

DVD เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในด้านสมรรถนะ การบรรจุข้อมูลได้มากอย่างน่าทึ่ง รวมถึงการส่งมอบคุณภาพ

ความคมชัดของภาพและ รายละเอียดของเสียงได้อย่างโดดเด่น ค่าความจุข้อมูลของ DVD นั้น มากถึง 4.7 กิกะไบต์ (GB) ได้ จนกระทั่งถึง 17 กิกะไบต์ (เทียบได้กับความจุมากเป็น 7-26 เท่า ของ CD โดยประมาณ) ด้วยค่าความละเอียด จำนวนเส้นภาพแนวนอน 500 เส้น พร้อมด้วยระบบเสียงรอบทิศทาง Dolby digital 5.1 channel surround sound

(ตารางที่ 1.1) ตารางเปรียบเทียบ ระหว่าง DVD กับแผ่นดิสก์ชนิดอื่น

	DVD				LD (laser disc)	S-VCD	VCD	CD	CD-ROM
Recording Method	Digital / MPEG-2				Analog	Digital / MPEG-2	Digital / MPEG-1	Digital	Digital
Capacity	1-side 1-layer 4.7 GB	1-side 2-layer 4.7 GB	2-side 1-layer 9.4 GB	2-side 2-layer 17 GB		650 MB	650 MB	650 MB	650 MB
Playback time	133 min.	242 min.	266 min.	484 min.	1 side 60 min. 2 sides 120 min.	45 min.	74 min.	74 min.	
Disc Diameter	12cm/8cm				30cm /20cm	12cm /8cm	12cm /8cm	12cm /8cm	12cm /8cm
Horizontal resolution	500 lines or more				430 lines or more	350 lines or more	250 lines or more		
Aspect Ratio	Multiple				One				
Subtitle	32 types				Max. 16 types				
Audio	Dolby Digital / DTS / Linear PCM				Linear PCM FM modulation			Linear PCM	
Sound Quality	48kHz, 96 kHz 16 bit, 20 bit, 24 bit				44.1 Hz 16 bit		44.1 Hz	44.1 Hz 16 bit	

คำแนะนำฟังก์ชันการใช้งาน ของแผ่นดีวีดีชนิดต่างๆ

-ให้เสียงบรรยาย (language) และคำบรรยายใต้ภาพ (subtitle) มากกว่า 1 ภาษา มาตรฐาน DVD สนับสนุนข้อมูลภาษาเสียง (language) ได้มากถึง 8 ภาษา และ อักษรบรรยายใต้ภาพ (subtitle) 32 ภาษา

-หลายมุมกล้อง มาตรฐาน DVD สนับสนุนข้อมูลภาพจากหลายมุมกล้อง ได้มากถึง 9 มุมกล้อง

-หลายเค้าโครงการดำเนินเรื่อง (story plot) ผู้ใช้สามารถเลือกรับชมเค้าโครงการดำเนินเรื่อง ได้อย่างที่ต้องการ (จุดเริ่มต้น ระหว่างเรื่อง ฉากจบ ของเรื่องได้)

-เลือกสัดส่วนภาพ (aspect ratio) ได้หลายขนาด เพื่อให้เหมาะกับสัดส่วนของทีวีที่มีความแตกต่างกัน

บลูเรย์ดิสก์ (Blu-ray Disc)

รูปแบบใหม่ของเทคโนโลยี DVD เรียกว่า บลูเรย์ดิสก์ (Blu-ray Disc) หรือ บีดี (BD) เป็นเทคโนโลยี ที่สามารถเพิ่มขีดความสามารถ ในการจัดเก็บข้อมูล จากแผ่น DVD แบบเดิม มาเป็นแผ่นดิสก์ที่มีความจุสูงพิเศษ หรือ HD-DVD ที่สามารถจัดเก็บข้อมูลได้ถึง 27 กิกะไบต์ (บนแผ่นดิสก์ single side เช่นกัน) ซึ่ง ขนาดความจุระดับนี้มากพอ สำหรับการจัดเก็บข้อมูล ที่ส่งตรงจากรายการโทรทัศน์ทั่วไป ได้นาน ถึง 13 ชั่วโมง หรือเทียบเท่ากับความยาว 2 ชั่วโมง ในการ จัดเก็บไฟล์วิดีโอ ที่ให้ความคมชัดในระดับสูง

เทคโนโลยี Blu-ray หัวอ่านและเขียนของเครื่อง จะใช้แสงเลเซอร์สีฟ้า (Blue laser) แทนที่จะเป็นสีแดง อย่างในเครื่องขับแผ่นดีวีดีทั่วไป ซึ่งแสงเลเซอร์สีฟ้าจะมีคลื่นสั้นกว่า และมีความละเอียดมากกว่า ทำให้สามารถ จัดเก็บข้อมูลได้มากกว่า ในปริมาณพื้นที่เท่ากัน ^[7]

แต่ระบบ Blu-ray ยังคงมีข้อจำกัดตรงที่ จัดเก็บข้อมูลได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ซึ่งเหมาะสำหรับเพื่อความบันเทิง ในบ้านเท่านั้น ไม่เหมาะสำหรับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ที่จะนำไปใช้ในการจัดจำหน่ายไฟล์ภาพยนตร์

ปัจจุบัน มีหลายบริษัท กำลังพยายามเพิ่มประสิทธิภาพ ความเร็ว ความจุของไดรฟ์จัดเก็บข้อมูลให้สูงขึ้น

ยังมีเทคโนโลยีจัดเก็บข้อมูลอีกแบบหนึ่งที่น่าสนใจ คือ เทคโนโลยี Fluorescent Multilayer Disc หรือ FMD แผ่นดิสก์ FMD จะใช้ลำแสงฟลูออเรสเซนต์ ฉาบลงไปที่สารเคลือบ ที่มีอยู่หลายชั้นบนแผ่นดิสก์ ในขณะที่แผ่นดีวีดีทั่วไป ได้เคลือบสารดังกล่าว ไว้แค่สองชั้น เนื่องจากการเคลือบหลายชั้นเกินไป จะทำให้เกิด ปัญหาในการอ่านข้อมูล อันเนื่องมาจากการสะท้อนของแสงออกมาจากแผ่น ปัญหานี้ แก้ไขโดยใช้แสงฟลูออเรสเซนต์ แทน ซึ่งจะไม่มีปัญหาการสะท้อนของแสงดังกล่าว

ในอนาคต คาดว่าจะสามารถพัฒนาแผ่นดิสก์รุ่นใหม่ๆ ให้สามารถจัดเก็บข้อมูลได้มากถึง 140 กิกะไบต์ (ถ้าใช้แสงเลเซอร์สีแดง) และ 1,000 กิกะไบต์ หรือ 1 เทอราไบต์ (ถ้าใช้แสงเลเซอร์สีฟ้า) นับเป็นความก้าวหน้าของการพัฒนาเทคโนโลยีเลเซอร์ ที่มีการนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับ สื่ออุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ ได้อย่างลงตัว และยังช่วยนำเอาทรัพยากรเก่ากลับมาใช้ให้เกิดความคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับ บลูเรย์ ดิสก์ (Blu-ray Disc)

Media type	High-density optical disc
Encoding	MPEG-2, H.264/MPEG-4 AVC, and VC-1
Capacity	25 to 50 GB (single-layer) 50 to 100 GB (dual-layer)

⁷ อุตสาหกรรมที่ยังคงใช้แสงเลเซอร์สีแดงอยู่ ในปัจจุบัน เพราะราคาถูกกว่ากันมาก แต่เนื่องจากความจำเป็นในการจัดเก็บข้อมูลที่เพิ่มมากขึ้นทุกวัน ทำให้อุตสาหกรรมเลเซอร์ ค่อยๆ หันมาใช้ แสงเลเซอร์สีฟ้ามากขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งบริษัทยักษ์ใหญ่ อย่างเช่น SONY และ บริษัท Matsushita Electric Industrial เริ่มหันมาใช้ Blu-ray มากขึ้น เพื่อรองรับความต้องการ และความนิยมของผู้บริโภคในอนาคตอันใกล้

Block size	64kb ECC
Read mechanism	400 nm laser: 1× @ 36 Mbit/s (4.5 MByte/s) 2× @ 72 Mbit/s (9 MByte/s) 4× @ 144 Mbit/s (18 MByte/s) 6× @ 216 Mbit/s [1] (27 MByte/s) 8× @ 288 Mbit/s (36 MByte/s) 12× @ 432 Mbit/s (54 MByte/s)
Developed by	Blu-ray Disc Association
Usage	Data storage 1080p High-definition
video	High-definition audio 3D stereoscopic Future Possibility: Quad HD 2160p Ultra HD

(ภาพที่ 1.2) เครื่องเล่น บลูเรย์ดิสก์ และ บลูเรย์ดิสก์

มาตรฐานต่างๆ ของการบันทึกภาพวิดีโอ (Video Formats)

Tape / Cassette:	8mm, Video 8, Hi8, Digital 8 Beta, Betamax, Betacam SP, Betacam SX, Digital Betacam DV, Mini DV, DVCAM, DVCPRO, DVCPRO50, DVCPRO HD
Compact Disc:	DVD, Blu-Ray, HD-DVD, HD-VMD, CH-DVD HDTV, 1080i, 1080p Laser Disc, M, MII, MXF
Files:	MPEG-1, MPEG-2, MPEG-3 (mp3), MPEG-4 Flash, Quick time, Real Media, Windows Media
VHS:	VHS, VSS-C, S-VHS, S-VHS-C, D-VHS
Recordable DVD formats:	DVD-R for General DVD-R for Authoring DVD-RAM DVD-RW DVD+RW DVD+R
Application DVD formats:	DVD-Video

DVD-Video Recording (DVD-VR)
DVD+RW Video Recording (DVD+VR)
DVD-Audio Recording (DVD-AR)
DVD Stream Recording (DVD-SR)
DVD-Audio (DVD-A)
Super Audio CD (SACD).

3-HDTV modes: 1080i : 1920x1080 pixels interlaced
 1080p : 1920x1080 pixels progressive
 720p : 1280x720 pixels progressive
For audio, HDTV uses Dolby Digital surround sound (AC-3)

ประวัติภาพยนตร์

เมื่อเดือนธันวาคม ปี ค.ศ.1825 พื. เอ็ม. รอกเอท (P. M. Roget) ได้สร้างเครื่องเล่นดูแผ่นภาพชนิดหนึ่ง ออกทดลองเป็นครั้งแรก เขาใช้แผ่นกระดาษคาร์ด เขียนรูปทับลงไปทั้ง 2 หน้า ติดหมุนรอบไปเรื่อยๆ อย่างเร็ว ระหว่างเส้นค้าย 2 เส้น บนที่หมุน มองดูเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหว เคลื่อนที่ไปได้ นับว่า ภาพชุดเรื่องนกในกรง คนควมม้า เป็นสิ่งที่น่าทึ่งมากสำหรับสมัยนั้น

เจ. เอ. เพลทโท (J. A. Plateau) เป็นผู้ริเริ่ม ระบบแอนิเมชัน (animation) หรือ ภาพที่มองดูแล้ว เคลื่อนไหวได้ แบบการ์ตูน เขาได้สร้างเครื่อง "พินาคิสทิสโคป" (phenakistiscope) ขึ้น ในปี ค.ศ.1833 เครื่อง ชนิดนี้ประกอบไปด้วย กระดาษแผ่นกลม (card) และ ภาพเขียนบนพื้นหน้า มีตัวเลขบอกลำดับภาพเอาไว้รอบๆ แผ่นกลมนี้ เมื่อทำการหมุนไป ก็จะปรากฏภาพบนกระดาษ ดูเป็นภาพที่เคลื่อนที่ไปได้

ในปี ค.ศ.1877 อีมิล ไรนอด (Emile Reynaud) ได้จัดสร้างเครื่อง "พราซิโนสโคป" ขึ้น โดยเขาเขียนภาพ ลงบนวัตถุรูปทรงกระบอก แล้วเขารูปเหล่านี้ ไปปรากฏอยู่บนกระดาษ 12 ด้านที่วงล้อ (drum) ตรงกลาง ซึ่ง หมุนไปได้ วิธีการเช่นนี้ ปรากฏว่าดีขึ้นมา เพราะผู้ดูจะเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ต่อมาในปี ค.ศ.1888 ไรนอด ก็ทำการจดทะเบียนเครื่อง "พราซิโนสโคป" (praxinoscope) ของเขาเป็นครั้งแรก เครื่องหมุนแล้วปรากฏเป็น ภาพในรูปทรงกระบอกของเขาสมัยนั้น นับเป็นเครื่องเล่นแบบมาตรฐานสำหรับยุคนั้น และ ได้นำออกแสดง ที่โรงมหรสพอย่างแพร่หลาย ตั้งแต่ปี ค.ศ.1892 - 1900

อี. เจ. มาไร (E. J. Marey) ได้จัดสร้างปืนสำหรับถ่ายภาพ (photographic gun) ขึ้น ที่ฝรั่งเศส ในปี ค.ศ.1882 สิ่งประดิษฐ์ชนิดนี้ ทำการถ่ายภาพได้ โดยบันทึกภาพลงบนแผ่น (plate) เป็นวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูป วงกลมบางๆ รวมได้ 12 ภาพ ใช้ร่วมกับ ชัตเตอร์สปัต ชนิดที่หมุนได้ แผ่นเพลทนี้ จะหมุนไป และหยุดลง เป็น ห้วงๆ ตามจังหวะกับแสง คล้ายเครื่องกลไกของนาฬิกา ใช้ถ่ายภาพการต่อสู้ของนก และ ถ่ายภาพหลักฐาน รายละเอียดของกล้องถ่ายภาพยนตร์ ของผู้ที่ประดิษฐ์มาในยุคแรก

แอล. เอ. เอ. ลี ปริ๊นซ์ (L. A. A. Le Prince) ได้สร้าง และ ทำการจดทะเบียนสิ่งประดิษฐ์ของเขาขึ้น คือ

เลนซ์ สำหรับกล้องถ่ายภาพกับเครื่องฉาย (projector) ในปี ค.ศ.1889 ดับเบิลยู. ฟรีส กรีน (W. Friese Greene) และ เอ็ม. อีแวนส์ (M. Evans) ก็จดทะเบียนสิ่งประดิษฐ์ ที่เขาออกแบบขึ้นบ้าง คือ กล้องถ่ายภาพ กับเครื่องกลไกที่หยุดและเดินได้ใช้กับฟิล์มโปร่งใส สามารถโค้งงอได้

ในปีเดียวกันนี้ ดอนิสโธร์พ (Donisthorpe) และ ดับเบิลยู. ซี. คร็อพท์ (W. C. Croff) ก็ได้จดทะเบียนกล้องถ่ายภาพ กับเครื่องฉายฟิล์ม เช่นเดียวกัน ในปี ค.ศ.1887 มาเร (Marey) ได้จัดสร้างกล้องถ่ายภาพขึ้นอีก ใช้ถ่ายบนกระดาษม้วนยาว 2 เมตร กว้าง 9 ซม. เพื่อใช้ถ่ายทำเพื่อศึกษาความเคลื่อนไหวของสัตว์ได้เป็นผลสำเร็จ

วิวัฒนาการด้านนี้ ได้ก้าวไปอย่างรวดเร็ว จนกระทั่ง โทมัส เอดิสัน (Thomus Edison) ได้ใช้ฟิล์มภาพยนตร์ 35 มม. ร่วมกับ ยอร์จ อีสท์แมน (George Eastman) สำเร็จได้ผลดีใน ค.ศ.1889 พร้อมกับ กล้องถ่ายภาพ ชื่อ "คินีโตกราฟ" (kinetograph) ฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 มม. ได้รับการออกแบบเป็นพิเศษ ด้วยการเจาะรูเอาไว้ข้างฟิล์ม เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า และเรียกเครื่องฉายฟิล์มนี้ว่า "คินีโตสโคป" (kinetoscope) สำหรับดูภาพที่ฉายมาแล้ว ผลิตออกมาเป็นสินค้าเมื่อปี ค.ศ.1891 ทำการจำหน่ายในท้องตลาดในปี ค.ศ.1893 เครื่องชนิดนี้ขณะดูภาพต้องมองเข้าไปในช่องสำหรับมองโดยเฉพาะ ถึงจะไม่สะดวกอยู่บ้าง แต่ก็ได้สร้างความพึงพอใจกับผู้พบเห็นมันมาก

ปี ค.ศ.1895 หลุยส์ และ ออګักซ์ ฌูเมีย (Auguste Lumiere) ได้ประดิษฐ์วิธีการใช้ฟิล์มผ่านเลนส์ไปได้แบบง่ายๆ เป็นครั้งแรก โดยพัฒนาวิธีการแบบ "คินีโตสโคป" มารวมเข้ากับกล้องถ่ายภาพ ทั้งการพิมพ์ภาพและการฉาย นับว่าเป็นเครื่องกลไกที่ใช้ได้ง่าย สะดวก แบบกระเป๋าทัวร์ (portable) เขาได้นำออกแสดงที่ แกรนด์ คาเฟ่ (Grand Cafe) ที่กรุงปารีส เมื่อวันที่ 28 เดือนธันวาคม ค.ศ.1895 ต่อมา มีการเรียกเก็บค่าผ่านประตูเข้าชมการแสดงครั้งนั้นด้วย และเรียกว่า "ภาพยนตร์"

ในปี ค.ศ.1899 นักหนังสือพิมพ์ผู้หนึ่ง ได้จัดทำบัญชี รวบรวมสิ่งประดิษฐ์ ที่เกี่ยวกับภาพยนตร์เอาไว้ แบ่งเป็นชนิดต่างๆ มากกว่า 50 ชนิด นับแต่เครื่อง "อนาธิมอสโคป" (anarithmoscope) ไปจนถึง "ซีออปโทรโทรป" (zeoptrotrope)

อุตสาหกรรมชนิดนี้ ยังก้าวหน้าต่อไปอีกเรื่อยๆ ตลอดจนมีการปรับปรุงเข้าสู่ระดับมาตรฐานยิ่งขึ้น จนกระทั่ง ค.ศ.1909 มีการประชุมระหว่างประเทศขึ้น เพื่อกำหนดมาตรฐานฟิล์ม โดยรับเอาฟิล์มที่ เอดิสัน (Edison) ประดิษฐ์ขึ้น มาเป็นขนาดฟิล์มมาตรฐาน ฟิล์มของเอดิสัน จะมีการเจาะรูหนามเตยเอาไว้ และถูกใช้เป็นมาตรฐานของฟิล์มภาพยนตร์ มาจนถึงปัจจุบัน

ฟิล์มภาพยนตร์ ขนาด 35 มม. ได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านคุณภาพ และความคงทน เพื่อให้การถ่ายภาพ ได้รับประโยชน์มากที่สุด ง่ายตายที่สุด ต่อมา เบิร์ต แอครอส (Birt Acres) ได้นำเอาฟิล์มชนิดนี้ไปใช้เป็นครั้งแรก โดยนำเอากล้องถ่ายภาพ ชื่อเบอร์ตแทค (birtac) ขนาด 17.5 มม. มาใช้ถ่าย แต่เขาตัดแปลง ตัดที่บรรจุฟิล์มด้านล่างตรงกลางออกเสีย เพื่อให้ใช้กันได้ง่าย กับกล้องถ่ายภาพยนตร์แบบหนึ่ง ในแบบของช่างถ่าย

ภาพยนตร์สมัครเล่น ออกมาเป็นครั้งแรก ชื่อ ไบโอแคม (biokam) ในปี ค.ศ.1899 ใช้เฟรมขนาด 17.5 มม. ซึ่งมีรูหนามเตยข้างเดียวระหว่างเฟรม ทุกเฟรม

ต่อมา เครื่องฉาย ปาเต๊ะ (pathe) ก็ถูกสร้างขึ้น ในปี ค.ศ.1912 ชื่อว่า "ปาเต๊ะ-เค โค" (pathe-KOK) เวลาฉาย จะต้องใช้มือหมุนเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (generator) เพื่อให้เกิดแสงสว่างขึ้น เป็นเครื่องฉายขนาด 28 มม. फिल्मที่นำมาใช้ฉาย เป็นฟิล์มชนิดปลอดภัย (safety) จากความร้อน

ต่อมา วิชาการถ่ายภาพยนตร์ สมัครเล่นได้ถูกนำออกเผยแพร่ ในปี ค.ศ.1923 บริษัท ฮีสท์แมน โกดัก ได้ผลิตฟิล์มภาพยนตร์ ชนิดเซฟตี้ ประเภทรีเวอร์แซล (reversal) ขนาด 16 มม. ออกมาเป็นครั้งแรก วิคเตอร์ (Victor) กับ เบลด แอนด์ เฮาเวลล์ (Bell & Howell) ได้จัดสร้างกล้องถ่าย และ เครื่องฉาย (camera and projector) ขึ้นมาในปีเดียวกัน เครื่องฉายปาเต๊ะ ก็ทำการผลิตฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 9.5 มม. 16 มม. และ 8 มม. อันเป็นการเริ่มต้นของฟิล์มมาตรฐานขนาดเล็ก ฟิล์มภาพยนตร์สี่รวมชาติ เกิดขึ้นทั้ง 3 ขนาด เช่นเดียวกัน และได้พัฒนาระบบของภาพยนตร์เสียงขึ้น ทั้งชนิดการบันทึกเสียงด้วยแสง หรือ ออปติคอล ซาวด์ (optical sound) ลงบนฟิล์ม 16 มม. และ 9.5 มม. ด้วย

หลังจากนั้น เทคโนโลยีเกี่ยวกับฟิล์ม และ กล้องถ่าย และเครื่องฉาย ก็ได้รับการพัฒนาต่ออย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้มีระบบของภาพยนตร์แบบใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย เช่น ระบบจอกว้าง (widescreen) ระบบการถ่ายด้วยเลนส์ถ่าย 2 อันซ้อน (stereoscopic) ระบบสโคป (cinema scope) เพนนาวิชั่น (panavition) ทอดด์ เอ โอ 70 (Todd AO 70) จนกระทั่งมาถึงยุค ระบบภาพ 3 มิติ (real 3D) พร้อมกับ เสียงรอบทิศทาง (surround sound) ที่ใช้กับฟิล์มขนาด 70 มม. เรียกว่า ไอแมกซ์ พร้อมกับ ระบบภาพยนตร์แผ่น ความละเอียดสูง (HD) ที่เกิดขึ้นมาแข่งขัน สร้างความบันเทิง ตอบสนองมนุษย์อย่างไม่หยุดยั้ง

พัฒนาการของภาพยนตร์

พ.ศ.2438 ภาพยนตร์เรื่องแรกของโลก ชื่อ "Arrival of a Train at La Ciotat" ออกฉายที่กรุงปารีส มีความยาว 50 วินาที

พ.ศ.2439 ภาพยนตร์สยองขวัญเรื่องแรกของโลก ชื่อ "The Devil's Castle"

พ.ศ.2439 ฉาก Love Scene ฉากแรกของโลก ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง "The Kiss" มีฉากจูบกันอย่างคุดคู้ต่อเนื่อง เป็นเวลา 15 วินาที จากความยาวของภาพยนตร์ 47 วินาที

พ.ศ.2440 ภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับชาติสยามครั้งแรก ถูกถ่ายทำขึ้น คือ ภาพยนตร์สั้นของการเสด็จประพาสยุโรปของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พ.ศ.2444 ฉายภาพยนตร์ภัยพิบัติเรื่องแรกของโลก "Fire!"

พ.ศ.2445 ภาพยนตร์แนวไซไฟ (นิยายวิทยาศาสตร์ Science Fiction) เรื่องแรกของโลก ชื่อ "A Trip

to the Moon" ออกฉาย ก่อนการไปเยือนดวงจันทร์จริง 67 ปี

พ.ศ.2448 ภาพยนตร์เรื่องแรก ที่มีสัตว์เป็นสุนัขร่วมแสดง ชื่อ "Rescued by Rover" สร้างโดยใช้ทุนเพียง 37.40 ดอลลาร์สหรัฐ ถือเป็นภาพยนตร์ที่ใช้ทุนต่ำที่สุด

พ.ศ.2449 ภาพยนตร์เรื่องยาวเรื่องแรกของโลก ชื่อ "The Story of the Kelly Gang" ได้รับการออกฉายด้วยความยาว 70 นาที

พ.ศ.2457 ภาพยนตร์ตลกเรื่องแรกของโลก "Tillie's Punctured Romance" ออกฉาย รับบทโดยชาร์ลีย์ แชปลิน

พ.ศ.2458 ภาพยนตร์เรื่องแรก ที่ยาวกว่า 100 นาที เรื่องแรกของโลก "The Birth of a Nation" ออกฉาย และเป็นเรื่องแรกที่ได้ฉายในทำเนียบขาว

พ.ศ.2459 ฉากเปลือยฉากแรกของโลก ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง "A Daughter of the Gods" ถ่ายทำที่น้ำตก โดยนักแสดงสาว Annette Kellerman ที่เปลือยกายเต็มตัว ในภาพยนตร์

พ.ศ.2460 การ์ตูนยาวเรื่องแรกของโลก ชื่อ "El Apostol" ออกฉาย

พ.ศ.2466 ภาพยนตร์ไทยเรื่องแรก เรื่อง "นางสาวสุวรรณ" ออกฉาย

พ.ศ.2468 เริ่มมีการฉายภาพยนตร์ บนเครื่องบินขึ้นเป็นครั้งแรก คือเรื่อง "The Lost World"

พ.ศ.2470 ภาพยนตร์เสียงเรื่องแรกของโลก ชื่อ "The Jazz Singer" และ ภาพยนตร์ไทยเรื่องแรก ชื่อ "โชคสองชั้น" ได้รับการออกฉาย

พ.ศ.2471 ภาพยนตร์การ์ตูนมีเสียงเรื่องแรก ออกฉาย คือ มิกกี้ เม้าส์ Steamboat Willie

พ.ศ.2475 ภาพยนตร์เสียงของไทยเรื่องแรก ชื่อ "หลงทาง" ออกฉาย

พ.ศ.2476 ภาพยนตร์สีเรื่องแรกของไทย ชื่อ "บุปผาสวรรค์" ออกฉาย

พ.ศ.2480 การ์ตูนสีเรื่องแรกของโลก "สโนว์ไวท์ กับ คนแคระทั้งเจ็ด" ออกฉาย

พ.ศ.2488 ภาพยนตร์ที่มีคนแสดงร่วมกับ ตัวการ์ตูนเรื่องแรก เรื่อง "Anchors Aweigh" ออกฉาย

พ.ศ.2498 การ์ตูนไทยเรื่องแรก ชื่อ "เหตุมหัศจรรย์" ออกฉาย

พ.ศ.2499 ภาพยนตร์เรื่องแรก ที่ถ่ายภาพได้ทั้งทาสี เรื่อง "The Silent World" ออกฉาย

พ.ศ.2538 ภาพยนตร์การ์ตูน ที่สร้างด้วยคอมพิวเตอร์กราฟิกทั้งเรื่อง และเป็นเรื่องแรก คือ "ทอย สตอรี่" ถูกสร้างขึ้น และได้รับการออกฉาย

พ.ศ.2510 ภาพยนตร์ เรื่อง "AVATAR" ประสบผลสำเร็จ ในการใช้เทคโนโลยี สามมิติ และ เสียงรอบทิศทาง และทำรายได้สูง

ฮอลลีวูด สัญลักษณ์อุตสาหกรรมภาพยนตร์ระดับโลก

ฮอลลีวูด (Hollywood) เป็นชื่อของอาณาเขตพิเศษ ที่ใช้สร้างภาพยนตร์ ตั้งอยู่ในนครลอสแอนเจลิส มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งอยู่ทางตะวันตกถึงตะวันตกเฉียงเหนือ ของศูนย์กลางนครลอสแอนเจลิส ฮอลลีวูด เป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียง และมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่คนทั่วโลกรู้จัก เพราะเป็นศูนย์กลาง การถ่ายทำภาพยนตร์ กำเนิดดารานักแสดงที่มีชื่อเสียงระดับโลก ทำให้ ชื่อของฮอลลีวูด มักจะถูกเรียกเป็นชื่อแทน ของโรงภาพยนตร์แห่งสหรัฐอเมริกา ไปโดยปริยาย

ทุกวันนี้ มีอุตสาหกรรมภาพยนตร์จำนวนมาก ที่ได้แพร่กระจายไปรอบๆ พื้นที่ ของแคลิฟอร์เนีย และทางตะวันตกของนครลอสแอนเจลิส แต่อุตสาหกรรมภาพยนตร์หลักๆ ที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นการตัดต่อ การใส่เทคนิคพิเศษ ผู้สนับสนุน การผลิตขั้นสุดท้าย และ บริษัททางด้านแสงประกอบ ยังคงทำกันที่ฮอลลีวูด

โรงละครสำคัญๆ ทางประวัติศาสตร์ ของฮอลลีวูด หลายแห่ง ถูกใช้เป็นสถานที่ชุมนุม และ เวทีคอนเสิร์ตในงานเปิดตัวสำคัญๆ ระดับยักษ์ใหญ่ของโลก และ ยังเป็นเจ้าภาพในการประกาศรางวัล อะคาเดมี่ อวอร์ด หรือที่เรียกกันติดปากว่า รางวัลออสการ์

กำเนิด ฮอลลีวูด

ปี ค.ศ.1853 จากกระท่อมอิฐหลังเล็กๆ หลังหนึ่ง อีก 17 ต่อมา ได้กลายมาเป็นฮอลลีวูดในทุกวันนี้ คือปี ค.ศ.1870 ชุมชนเกษตรกรรมบริเวณนี้ เจริญงอกงามด้วยผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะ มีต้น Tyon ซึ่งเป็นพืชท้องถิ่น เรียกกันว่า "แคลิฟอร์เนียฮอลลี" ปกคลุมเนินเขาทั่วไปในสมัยนั้น ออกผลเบอร์รี่สีแดงกระจายอยู่ทั่วไป เมื่อสถานที่แห่งนี้ ได้ถูกปรับเปลี่ยนเป็นโรงถ่ายภาพยนตร์ จึงได้ชื่อว่า ฮอลลี แต่บางตำราถือว่า ชื่อฮอลลีวูดเป็นชื่อที่ตั้งโดย เจ.เจ.ไวท์ลีย์ บิดาแห่งฮอลลีวูด ซึ่งทั้งเขาและภรรยาของเขาคิดตั้งชื่อนี้ ขณะที่มาฮันนีมูนกันที่นั่น แต่ตามบันทึก ของ มากาเร็ต เวอร์จิเนีย ไวท์ลีย์ กล่าวว่า ฮาร์วีย์ วิลคอกซ์ เป็นผู้ซื้อที่ดินในบริเวณนี้ และก็พัฒนาเป็นชุมชนขึ้นมา โดย คาเอธิดา ภรรยาของเขาคได้พบกับผู้หญิงคนหนึ่ง บนรถไฟที่บอกว่า เธอได้ตั้งชื่อบ้านพักฤดูร้อน ที่มลรัฐโอไฮโอว่า "ฮอลลีวูด" คาเอธิดา เธอชอบชื่อนี้ และก็เอามาตั้งเป็นชื่อของชุมชนแห่งนี้ แต่อย่างไรก็ตาม คำว่าฮอลลีวูดนี้ได้ปรากฏเป็นครั้งแรก ในแผนที่ของ วิลคอกซ์ สำหรับการแบ่งสรรพื้นที่ และ ปรากฏในเอกสารของบันทึกเขตปกครอง ของวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1887

ตามคำพูดของจอร์แดน แมกซ์เวลล์นั้น ชื่อของฮอลลีวูดนั้น อ้างอิงมาจากไม้กายสิทธิ์ Druidic ซึ่งทั้งไม้กายสิทธิ์ และ อุตสาหกรรมภาพยนตร์ฮอลลีวูดนั้น เป็นเครื่องมือในการจัดการกับคน

ในราวปี ค.ศ.1900 คณะบุคคล ที่เรียกตัวเองว่า Cahuenga ได้จัดตั้งที่ทำการไปรษณีย์ หนังสือพิมพ์ โรงแรม และ ตลาดสองแห่ง ด้วยจำนวนประชากรเพียง 500 คน ซึ่งในขณะนั้น ลอสแอนเจลิส มีประชากรประมาณ 100,000 คน และมีเมืองที่ทอดผ่านสวนผลไม้ไร้ดกเต็ม เป็นระยะทางกว่า 7 ไมล์ มีชื่อเส้นทางเดินรถเพียงชื่อเดียว จากใจกลางของ Prospekt Avenue ที่พาดผ่าน แต่มีการให้บริการไม่บ่อยนัก และต้องใช้เวลา

เดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง แต่บ้านสำหรับการบรรจุกีบห่อผลไม้สดในสมัยก่อนนั้น อาจจะกลายเป็นจุดสำคัญ ที่นำความเจริญและการคมนาคมที่สะดวกสบาย ขึ้นมาสู่ผู้อยู่อาศัยในย่านฮอลลีวูด

โรงแรมฮอลลีวูด อันเป็นโรงเรียนใหญ่โรงแรมแรก ของฮอลลีวูด ที่มีชื่อเสียงนั้น ถูกเปิดให้ใช้บริการในปี ค.ศ.1902 โดย เอช.เจ.ไวท์ลีย์ เพื่อขายเป็นที่พักอาศัย เป็นจำนวนมาก ท่ามกลางฟาร์มปศุสัตว์ ตั้งอยู่หน้า Prospect Avenue และ ด้านข้างฝั่งตะวันตกของ Highland Avenue

ปี ค.ศ.1903 ฮอลลีวูด ถูกรวมเป็นเทศบาลแห่งหนึ่ง และ ในปี ค.ศ.1904 รถบรรทุกที่วิ่งจาก ลอสแอนเจลิส มายังฮอลลีวูดคันใหม่ ก็เปิดให้ใช้บริการ ระบบนี้ เรียกว่า Hollywood Boulevard ซึ่งช่วยร่นระยะเวลาการเดินทาง ไป-กลับ ลอสแอนเจลิส ได้อย่างมาก

ปี ค.ศ.1910 มีความพยายาม จะรักษาระดับการขายนํ้า อย่างพอเพียง ชาวเมืองจึงโหวตให้ ฮอลลีวูด ถูกผนวกให้เป็นส่วนหนึ่งของ นครลอสแอนเจลิส จึงทำให้ระบบชลประทาน เพื่อการพัฒนาเมืองนั้น ถูกเปิดเป็น Los Angeles Aqueduct และ ค่อยน้ำทางท่อจากแม่น้ำโอเวน ในหุบเขาโอเวน นอกจากนั้น การโหวตครั้งนี้ ก็ยังมีเหตุผลมาจาก ความต้องการให้ ฮอลลีวูด กลายเป็นทางระบายน้ำเสีย ของนครลอสแอนเจลิส อีกด้วย

หลังจากถูกผนวกเข้ากับ นครลอสแอนเจลิสแล้ว ชื่อของ Prospect Avenue ก็ถูกเปลี่ยนมาเป็น Hollywood Boulevard และ หมายเลขถนนในพื้นที่แห่งนี้ ก็เปลี่ยนไป เช่น จาก 100 Prospect Avenue ที่ Vermont Avenue ก็กลายมาเป็น 6400 Hollywood Boulevard และ 100 Cahuenga Boulevard ที่ Hollywood Boulevard ก็เปลี่ยนเป็น 1700 Cahuenga Boulevard เป็นต้น

ฮอลลีวูดกับอุตสาหกรรมภาพเคลื่อนไหว

โรงถ่ายภาพยนตร์ใน ฮอลลีวูด ชื่อ Nestor Studios เป็นโรงถ่ายทำภาพยนตร์แห่งแรก ในปี ค.ศ.1913 ในช่วงต้นปี ค.ศ.1910 ผู้กำกับ ชื่อ D.W. Griffith ถูกส่งมายังชายฝั่งตะวันออก โดยบริษัทชีวประวัติของอเมริกา พร้อมด้วยนักแสดงของเขาอันประกอบไปด้วย นักแสดง Blanche Sweet, Lillian Gish, Mary Pickford, Lionel Barrymore และอื่นๆ พวกเขา ได้เริ่มถ่ายทำภาพยนตร์ครั้งแรก ในโรงถ่ายที่ว่างอยู่ ณ ใจกลางเมือง ของ ลอสแอนเจลิส บริษัทนี้ ตัดสินใจ ที่จะสำรวจหาดินแดนใหม่ และได้เดินทางไปทางตอนเหนือ เป็นระยะ 5 ไมล์ จนถึงหมู่บ้านเล็กๆ แห่งฮอลลีวูด ซึ่งหมู่บ้านแห่งนี้ เป็นมิตร และ สนุกสนาน กับบริษัทภาพยนตร์ ที่มาถ่ายทำ ที่นั่นอย่างมาก จากนั้น Griffith ก็ได้เริ่มถ่ายทำภาพยนตร์ครั้งแรก ในประวัติศาสตร์ของฮอลลีวูด ที่มีชื่อว่า In Old California ซึ่งเป็นภาพยนตร์ แนวเมโลดราม่า ชีวประวัติที่เกี่ยวกับแคลิฟอร์เนีย ยุคลาดินเม็กซิกัน

ในราวปี ค.ศ.1800 บริษัทภาพยนตร์แห่งนี้ ได้อยู่ที่นี้เป็นเวลาร่วมเดือน และ สร้างผลงานภาพยนตร์ออกมาสองสามเรื่อง ก่อนที่จะเดินทางกลับนิวยอร์ก หลังจากนั้น บริษัทภาพยนตร์หลายแห่ง ก็ได้ยื่นข้อเสนอของ สถานที่อันวิเศษนั้น จนในปี ค.ศ.1913 ก็มีหลายบริษัท ได้ตัดสินใจมุ่งหน้าไปทางตะวันตก และ ภาพยนตร์เรื่องยาว (Feature Film) เรื่องแรก ที่สร้างในฮอลลีวูด คือ เรื่อง "The Squaw Man" ที่กำกับโดย Cecil B. DeMille

ได้ถูกสร้างขึ้น โดยก่อนหน้านี้ ภาพยนตร์ทั้งหมด ที่ถ่ายทำในปี ค.ศ.1908 - 1913 ต่างก็เป็นภาพยนตร์สั้นทั้งหมด ภาพยนตร์เหล่านี้ถือว่าเป็น 'จุดกำเนิด' ของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ แห่งฮอลลีวูดอย่างแท้จริง

หลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ฮอลลีวูด ได้กลายมาเป็น ศูนย์กลางภาพยนตร์ของโลก บริษัทที่เก่าแก่ที่สุด ที่ยังคงอยู่ในฮอลลีวูด ในทุกวันนี้ก็คือ William Horsley of Gower Gulch-based Nestor และ Centaur films ที่เป็นผู้สร้าง ห้องปฏิบัติการภาพยนตร์ของฮอลลีวูด ซึ่งเป็นห้องปฏิบัติการดิจิทัลแห่งฮอลลีวูด (the Hollywood Digital Laboratory) ส่งผลให้ ฮอลลีวูด ก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ ทันที

ฮอลลีวูดสมัยใหม่

สตูดิโอถ่ายทำภาพยนตร์ ในฮอลลีวูด ค.ศ.1922 วันที่ 22 มกราคม 1947 สถานีโทรทัศน์พาณิชย์แห่งแรก ทางฝั่งตะวันตก ของแม่น้ำมิสซิสซิปปี คือ สถานีโทรทัศน์ KTLA ได้เริ่มเปิดทำการครั้งแรก ที่ฮอลลีวูด และ เดือนธันวาคม ของปีนั้น การถ่ายทำภาพยนตร์ฮอลลีวูด เพื่อออกอากาศทางโทรทัศน์ ก็ได้ดำเนินการขึ้นเป็นครั้งแรก ชื่อว่า The Public Prosecutor และ ในราวปี ค.ศ.1950 บรรดาสตูดิโอบันเทิงเสียงเพลง และ สำนักงานต่างๆ ก็ได้เริ่มย้ายมาอยู่ที่ฮอลลีวูด อย่างไรก็ตาม ทางด้านธุรกิจอื่นๆ นั้น ได้ย้ายไปยังพื้นที่อื่น ของลอสแอนเจลิส โดยเริ่มต้นที่ Burbank แต่อุตสาหกรรมภาพยนตร์ จำนวนมากจึงยังคงอยู่ที่ฮอลลีวูด แม้ว่าบริเวณด้านนอกของเขตนี้ ได้เปลี่ยนภาพลักษณ์ไปจากเดิมแล้ว

ในปี ค.ศ.1952 CBS ได้สร้างเมืองโทรทัศน์ CBS ในมุมหนึ่งของถนน Fairfax และ Beverly Boulevard บนพื้นที่ ที่เคยเป็นที่ตั้งของ Gilmore Stadium การขยายพื้นที่ของ CBS ไปยังพื้นที่ถนน Fairfax นี้ได้ผลักดัน ให้เกิดการขยายเขตแดนของฮอลลีวูด อย่างไม่เป็นทางการ ไปทางด้านใต้ สโลแกนของ CBS สำหรับโชว์ต่างๆ จะถูกบันทึกลงไปใน เทปรายการเสมอว่า "จากเมืองโทรทัศน์แห่งฮอลลีวูด..."

(ภาพที่ 1.3) Hollywood ในปัจจุบัน

(ภาพที่ 1.4) Hollywood ในปี 1913

ในช่วงต้นทศวรรษที่ 50 Hollywood Freeway อันมีชื่อเสียงนั้น ได้สร้างขึ้นจากแยก The Stack ในใจกลางเมืองลอสแอนเจลิส ที่เคยเป็น Hollywood Bowl ผ่านไปยัง Cahuenga Pass เข้าสู่หุบเขาซาน เฟร์นันโด

อาคาร Capitol Record อันโด่งดัง ได้สร้างขึ้นที่ถนน Vine ทางตอนเหนือของ Hollywood Boulevard ในปี ค.ศ.1956 เป็นสตูดิโอบันทึกเสียง ที่ไม่ได้เปิดให้บริการสำหรับสาธารณชน แต่รูปทรงของตึกนั้นออกมาเป็นรูปวงกลม ที่เป็นเอกลักษณ์ ให้ดูคล้ายกับรูปฟิล์มไวเนล ขนาด 7 นิ้ว

Hollywood Walk of Fame สร้างขึ้นในปี ค.ศ.1958 และ ชื่อของดาราคคนแรก ก็ถูกจารึกขึ้นใน ค.ศ. 1960 เพื่อเป็นเกียรติยศ สำหรับศิลปิน ที่ทำงานในวงการบันเทิง ผู้ได้รับเกียรตินี้ จะได้รับดาวดวงหนึ่ง ที่ขึ้นอยู่ กับสาขาอาชีพ และ การประสบความสำเร็จในชีวิตของเขา ทั้งด้านสาขาภาพยนตร์เคลื่อนไหว โรงละครสด วิทยุ โทรทัศน์ หรือ เพลง ตลอดจนการกุศล และ การบริจาคเพื่อสาธารณะ ของพวกเขา

ในปี ค.ศ.1985 เขตการบันเทิงและพาณิชย์แห่ง Hollywood Boulevard ได้มีชื่อ ในรายการสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์แห่งชาติ อย่างเป็นทางการ เพื่อการป้องกันอาคารที่สำคัญ และ เพิ่มความมั่นใจว่า สัญลักษณ์แห่งอดีต ของฮอลลีวูด จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอนาคตเสมอ

โรงละครโกดัก ในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1999 นั้น การขยายทางรถไฟใต้ดินสายสีแดง ของลอสแอนเจลิส ในพื้นที่ฮอลลีวูด ที่รอคอยมานานนั้น ก็ได้เปิดให้บริการ โดยรถไฟ จะวิ่งจากใจกลางนครลอสแอนเจลิส ไปยังหุบเขา โดยหยุดรถที่ Hollywood Boulevard ที่ถนนตะวันตก ถนน Vine และถนน Highland

โรงละครโกดัก ที่เปิดในปี ค.ศ.2001 นั้น ตั้งอยู่บน Hollywood Boulevard ที่ถนน Highland ในพื้นที่โรงแรมฮอลลีวูดอันโด่งดัง ทางประวัติศาสตร์นั้น เคยตั้งอยู่ และได้กลายมาเป็นบ้านใหม่ของ รางวัลออสการ์

ขณะที่การผลิตภาพยนตร์เคลื่อนไหว จะเกิดขึ้นภายในเขตฮอลลีวูด แต่สตูดิโอใหญ่ๆ ส่วนใหญ่นั้น มักจะตั้งอยู่นอกพื้นที่ของลอสแอนเจลิส Paramount Studios เป็นสตูดิโอใหญ่เพียงแห่งเดียว ที่ยังคงตั้งอยู่ในพื้นที่ของฮอลลีวูด ส่วนสตูดิโออื่น ในพื้นที่นี้ นอกจากที่กล่าวไปแล้ว ได้แก่ Jim Henson Studios (เดิมคือ Chaplin Studios) Sunset Gower Studios และ Raleigh Studios

เทคโนโลยีภาพยนตร์ 3 มิติ (3-dimension picture) และเสียงรอบทิศทาง (surround sounds)

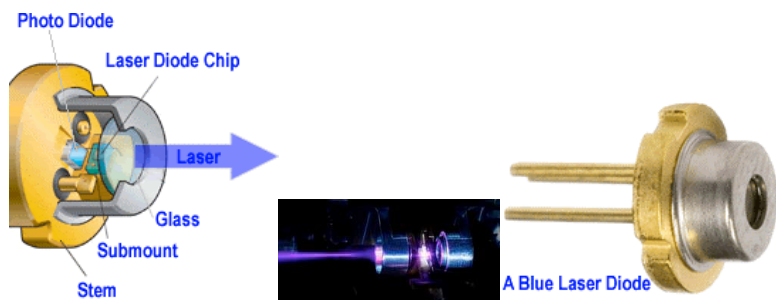
ในปี 1952 ได้มีการนำภาพยนตร์ออกฉายเป็นครั้งแรก แต่เป็นที่น่าผิดหวัง สำหรับผู้ชมเป็นอย่างมาก เพราะเพียงแค่ขยับศีรษะเพียงเล็กน้อย ก็ทำให้เกิดภาพซ้อน หรือ มัวทำให้เกิดอาการ วิงเวียนแก่ผู้ชม แต่กระนั้น ก็ยังมีการนำภาพยนตร์ 3 มิติ ออกมาฉายอยู่เรื่อยมา ในรูปแบบของภาพยนตร์สั้นๆ ไม่เกิน 1 ชั่วโมง

ผู้ผลิตภาพยนตร์ Animation ได้นำเทคโนโลยีใหม่ มาผลิตเป็นภาพยนตร์ 3 มิติ กันมากขึ้น และ คาดว่า จะพัฒนาไปเรื่อยๆ และ ที่สำคัญ เมื่อเทคโนโลยีก้าวหน้าไปมาก ความสมจริง หรือ ธรรมชาติในการชมก็สมจริงมาก ดังเช่นที่ออกมาสู่ตลาดแล้วของค่าย Pixar และ Dreamworks เช่น เรื่อง Bolt และ Monsters vs Aliens คุณภาพที่ได้ ก็แตกต่างจากในอดีตอย่างสิ้นเชิง

เทคนิคการดูภาพสามมิติ คือ การสวม แว่นตา ที่ใช้คู่สี แดง-น้ำเงิน โดยอาศัยหลักการ พื้นฐานของร่างกายมนุษย์ คือ ระยะเวลา ที่ตก กระทบบนจอตาทั้งสองข้าง ถ้าเป็นภาพสีแดง จะตกเลเยอร์ลูจรับภาพในดวงตาไป ในขณะที่ ภาพสีน้ำเงิน จะตกก่อนถึงจอรับภาพในดวงตา ทำให้เกิดระยะห่าง ระหว่างภาพที่เห็น ทำให้ เกิดมิติความตื้นลึกของภาพ

(ภาพที่ 1.5-1) Panasonic ผลิตกล้อง ถ่ายวีดิโอ ชนิด 3D รุ่น HDC-SDT750 สำหรับผู้ใช้ทั่วไป นับเป็นกล้อง 3D ตัวแรกของโลก สามารถถ่ายภาพ Video แบบ Full HD 1080p AVCHD ที่ ความถี่ 60 fps

ภาพที่ 1.5-2) SONY และ มหาวิทยาลัย Tohoku เป็นผู้พัฒนาแสงเลเซอร์ ย่าน ความถี่ใหม่ เรียกว่า Blue-violet ทำให้ แผ่นบันทึกข้อมูล (CD 5 inch.) แผ่น เดียว สามารถบรรจุข้อมูลได้มากกว่า 1TB และ ยังสามารถพัฒนาให้มีกำลังสูงถึง 100 วัตต์ ผลคือ สามารถบรรจุ ภาพยนตร์เรื่อง ชนิด 3D ขนาดภาพ 4K (4096 x 3072) ได้พอดี (ข้อมูลจาก By Ross Miller /editor/ross-miller/rss.xml /editor/ross-miller/rss.xml posted Jul 24th 2010 2:54AM)

1.1.3 ภาพยนตร์ไทย : จากอดีต สู่ อนาคต

ภาพยนตร์ไทย มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน ภาพยนตร์ไทยเรื่องแรก ถ่ายทำในเมืองไทย เมื่อ พ.ศ.2466 คือ เรื่อง นางสาวสุวรรณ ผู้สร้าง คือ บริษัท ภาพยนตร์ ยูนิเวอร์ซัล ภาพยนตร์เรื่องนี้ ใช้ผู้แสดงทั้งหมด เป็นคนไทย ต่อมา พ.ศ.2470 ภาพยนตร์เรื่อง โชคสองชั้น ถูกสร้างขึ้น เป็นภาพยนตร์ขนาด 35 มิลลิเมตร ขาว-ดำ ไม่มีเสียง ได้รับการยอมรับ ให้เป็นภาพยนตร์ประเภทเรื่องแสดงเพื่อการค้าเรื่องแรก ที่สร้างโดยคนไทย

ปัจจัย ที่ทำให้พัฒนาการ การสร้างภาพยนตร์ไทย เปลี่ยนแปลง ขึ้นๆ ลงๆ จะเป็นไปตาม ภาวะเศรษฐกิจ สังคม อำนาจเผด็จการทางการเมือง วัฒนธรรมการบริโภค และการนำเข้าภาพยนตร์จาก ฮอลลีวูด เทคโนโลยี फिल्म 16 มม. พากย์ และ फिल्म 35 มม. เสียงในฟิล์ม และดารานักแสดงยอดนิยม ก็เป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้วงการภาพยนตร์เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจน ภาวะการแข่งขันทางธุรกิจ ทำให้ภาพยนตร์ จำเป็นต้องปรับตัว ให้สามารถเข้าไปแข่งขันกับภาพยนตร์ต่างประเทศ

ปัจจุบัน ประเทศไทยมีภาพยนตร์ ที่มั่งคั่งหลากหลายเรื่อง เพราะมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ไทย ทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชนได้มีการจัดเทศกาลภาพยนตร์ และการมอบรางวัลทางภาพยนตร์อยู่หลายโครงการ

ส่วนประเภทของภาพยนตร์ไทย เท่าที่รวบรวมได้ ก็มี ประเภท -ตอสู้ -การ์ตูน -ตลก -อิงประวัติศาสตร์ -รักโรแมนติก -สยองขวัญ -เพลง -ชีวิต -รักวัยรุ่น -ภาพยนตร์นอกกระแส

(1) ประวัติภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์เรื่อง นางสาวสุวรรณ ถือว่าเป็นภาพยนตร์เรื่องแรก ที่มีนักแสดงไทยทั้งหมด ชาวสยามรู้จัก และชื่นชม ชื่นมาโตกรภาพ ประติมากรรมภาพยนตร์ ของตระกูลลูมิแอร์แห่งฝรั่งเศส โดยนักฉายภาพยนตร์เร่คน หนึ่ง นาม เอส. จี. มาร์คอฟสกี นำเข้ามาจัดฉาย เก็บค่าดูจากสาธารณะชนเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2440 ณ โรงละครหม่อมเจ้าอลังการ กรุงเทพฯ เรียกมหรสพชนิดนี้ว่า หนังฝรั่ง เป็นมหรสพฉายแสงเล่นเงา บนจอผ้าขาว ทำนองเดียวกับ หนังใหญ่ หนังตะลุง ต่อมา พ.ศ.2447 คณะฉายภาพยนตร์แบบหนังเร่ ชาวญี่ปุ่น นำหนังเข้ามาฉาย โดยเนื้อหาส่วนใหญ่ เป็นเหตุการณ์การสู้รบระหว่าง ญี่ปุ่นกับรัสเซีย เมื่อเห็นว่าการฉายหนัง ครั้งแรกได้ผลดี จึงกลับมาฉายหนังเร่ ในเมืองไทยอีกครั้ง และครั้งนี้ ได้สร้างโรงภาพยนตร์ชั่วคราวขึ้น และตั้ง โรงฉายหนังฝรั่ง เป็นโรงถาวรรายแรกของสยาม เปิดฉายหนังประจำ บริเวณหลังวัดตึก ถนนเจริญกรุง จัดฉาย กันทุกคืน และเปลี่ยนมาเรียกมหรสพชนิดนี้ว่า หนังญี่ปุ่น แทนคำว่า หนังฝรั่ง

พ.ศ.2465 ในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้มีกลุ่มนักสร้างภาพยนตร์ชาวอเมริกัน จากบริษัท ยูนิเวอร์ซัล ได้มาถ่าย ภาพยนตร์ในประเทศไทยเรื่อง นางสาวสุวรรณ โดยได้รับความช่วยเหลือ จากกรมมหรสพหลวงและ กรมรถไฟหลวง โดยใช้นักแสดงไทยทั้งหมด ซึ่งนับว่าเป็นภาพยนตร์เรื่องแรก ของเมืองไทย โดยมีนายเฮนรี แมคเรย์ กำกับการแสดง นายเคด คลองตัน ถ่ายภาพ นำแสดงโดย ชูรนามภรตศาสตร์ นางสาวเสงี่ยม นาคีเสถียร และ หลวงภรตกรรมโกศล ซึ่งถือได้ว่าทั้งสาม ได้เล่นเป็นพระเอก นางเอก และ ผู้ร้าย คนแรกของเมืองไทย ภาพยนตร์ เรื่อง นางสาวสุวรรณ ออกฉายในกรุงเทพฯ เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2466 ท่ามกลางความตื่นเต้น

ของประชาชน

ต่อมาในปี พ.ศ.2468 คณะสร้างภาพยนตร์ จากฮอลลีวูด อีกคณะ เดินทางเข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง "ช้าง" โดยใช้ผู้แสดงเป็นชาวสยามทั้งหมดเช่นกัน ในเวลาที่ภาพยนตร์เรื่อง ช้าง ออกฉายในประเทศไทยนั้น คนไทยได้สร้างหนังบันเทิง และ นำออกฉายแล้วหลายเรื่อง ผู้คนจึงไม่ค่อยตื่นเต็นกับภาพยนตร์เรื่อง ช้าง กันมากเท่าที่ควร

(ภาพที่ 1.6) ภาพยนตร์ เรื่อง นางสาวสุวรรณ (พ.ศ.2466) เรื่อง โชคสองชั้น (พ.ศ.2470) และ อินทรีทอง (พ.ศ.2513) ตามลำดับ

อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย ยุคบุกเบิก (พ.ศ.2470 - 2489)

บริษัท กรุงเทพภาพยนตร์ สร้างหนังเรื่องแรกเสร็จ ให้ชื่อเรื่องว่า โชคสองชั้น เนื้อเรื่องแต่งโดย หลวงบุญมานพพานิช (อรุณ บุญมานพ) กำกับการแสดงโดย หลวงอนุกฤษรทดการ (เปล่ง สุขวิริยะ) ถ่ายภาพโดย หลวงกลการเจนจิต ผู้แสดงเป็นพระเอกคือ มานพ ประภาวรัถย์ ซึ่งคัดมาจากผู้สมัครทางหน้าหนังสือพิมพ์ ม.ล. สุกจิตร์ อิศรางกูร นางเอกละครวังและละครวัง หลวงภรตกรรมโกศล ตัวโกงจากเรื่อง นางสาวสุวรรณ แสดงเป็นผู้ร้าย ภาพยนตร์ออกฉายเป็นครั้งแรก ที่โรงภาพยนตร์พัฒนากร เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2470 ได้รับการตอบรับจากประชาชนจำนวนมาก อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน นับว่าเป็นภาพยนตร์เรื่องแรก ที่มีมหาชนไปดูกันมากที่สุด ได้การยอมรับให้เป็นภาพยนตร์ ประเภทเรื่องแสดงเพื่อการค้าเรื่องแรก ที่สร้างโดยคนไทย อีกเดือนเศษต่อมา บริษัทถ่ายภาพยนตร์ไทย จึงสร้างหนังของตนเรื่อง ไม่คิดเลย สำเร็จออกฉายในเดือนกันยายนปีนั้น

ภาพยนตร์ทั้งสองเรื่อง ต่างเป็นภาพยนตร์เงียบ ที่ประสบความสำเร็จ หลังจากนั้น ทั้งสองบริษัทได้พยายามสร้างภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ ต่อมา ปี พ.ศ.2470 เริ่มยุคภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม (sound on film) หรือ ภาพยนตร์พูดได้ (talkie) ของฮอลลีวูด ปี พ.ศ.2471 ก็เริ่มมีผู้นำอุปกรณ์ และ ภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม เข้ามาฉายในกรุงเทพ

จำรัส สุวคนธ์ และ มานี สุมณันท์ คาราคู่แรกของไทย แสดงในภาพยนตร์เสียงเรื่องแรก โดยพี่น้อง วสุวัต ถ่ายทำภาพยนตร์ข่าว สมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และ สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี เสด็จนิวัต พระนคร

เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2474 ต่อมา ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ออกฉาย ผู้สาธารณะที่ โรงภาพยนตร์พัฒนาร ในวันที่ 7 ธันวาคม 2474 ได้รับความชื่นชม ต่อมา ฟัน้องวสุวัต ซึ่งขณะนั้นเรียกชื่อ กิจการสร้างภาพยนตร์ของพวกเขาเป็นทางการว่า 'บริษัทภาพยนตร์เสียงศรีกรุง'

ภาพยนตร์เสียงเรื่อง หลงทาง ถือเป็นภาพยนตร์เสียงเรื่องแรก ฉายในช่วงวันขึ้นปีใหม่ เดือนเมษายน 2475 ซึ่งพิเศษกว่าทุกปี เพราะเป็นปีที่รัฐบาล จัดงานเฉลิมฉลองสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 150 ปี ประชาชนจากทั่วทุกสารทิศ จะเดินทางเข้ามาในเมืองหลวง มากกว่าปรกติ ภาพยนตร์เสียงเรื่อง หลงทาง จึงประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง

ภาพยนตร์เสียง ได้กลายเป็นยุคทองของวงการหนังไทย เพราะบริษัทเสียงศรีกรุง สร้างหนังตามที่เห็นว่าเหมาะสม และได้พัฒนาการสร้างหนังอยู่ตลอดเวลา หนังของบริษัทนี้ ได้รับการต้อนรับในทุกแห่ง กำเนิดคาราคู่แรกของ วงการภาพยนตร์ไทย คือ จำรัส สุวคนธ์ และ มานี สุมณีนฏ และ ยังเกิดบริษัทคู่แข่งอย่าง บริษัทไทยฟิล์ม

ภาพยนตร์เงียบค่อยๆ เลื่อมความนิยมลงไป และ ถูกแทนที่โดยภาพยนตร์เสียง ภาพยนตร์นำเข้าหลายเรื่องไม่มีบรรยายไทย จึงจำเป็นต้องใช้เสียงพากย์ นักพากย์ที่มีชื่อเสียงขณะนั้น คือ ทิตเชียว (สิน สันญะเรื่อง)

ต่อมา ทิตเชียว ก็ได้ผันตัวเองไปเป็น นักพากย์หนังพูดด้วย โดยภาพยนตร์เรื่องแรก ที่ทิตเชียว ทดลองพากย์ เป็นภาพยนตร์อินเดีย เรื่อง อาบู่หะซัน ด้วยความคึกคัก ของกิจการภาพยนตร์ต่างประเทศ แต่พากย์ไทย ทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยบางราย ซึ่งไม่มีทุนรอนมากนัก เริ่มมองเห็นทางที่จะสร้างภาพยนตร์ ให้ประสบความสำเร็จ โดยไม่ต้องลงทุนมากมาย วิธีดังกล่าวคือ ลงมือถ่ายทำโดยไม่บันทึกเสียง เช่นเดียวกับภาพยนตร์เงียบ หลังจากนั้น จึงเชิญนักพากย์ฝีมือดี มาบรรเลงเพลงพากย์ในภายหลัง ผู้ที่เริ่มบุกเบิกวิธีดังกล่าว คือ บริษัทสร้างภาพยนตร์ 2 ราย ได้แก่ บริษัทบูรพาภาพยนตร์ และบริษัทหัตถ์ดิษฐ์ภาพยนตร์ ซึ่งได้ทดลองสร้างหนังเรื่อง อำนาจความรัก และ สาวเครือฟ้า ซึ่งได้รับการตอบรับจากผู้ชมอย่างยิ่ง

พ.ศ.2483 เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ในยุโรป ทำให้ขาดแคลนฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ขนาด 35 มม. ผู้สร้างหนังในประเทศไทย จึงหันมาใช้ฟิล์มขนาด 16 มม. แทนฟิล์มขนาด 35 มม. กิจการหนังพากย์สามารถยืนหยัดจนผ่านพ้นวิกฤตการณ์ไปได้ ด้วยการหันมาใช้ฟิล์ม 16 มม. ซึ่งยังพอหาได้จากท้องตลาด ดังนั้น ตลอดเวลาที่เกิดสงคราม จึงมีหนังพากย์ 16 มม. ออกฉายโดยตลอด แม้จะไม่ต่อเนื่องก็ตาม

ในช่วงสงคราม ผู้สร้างหนังหลายราย สามารถสร้างหนังออกมาได้เรื่อยๆ แต่ช่วงปลายสงคราม กรุงเทพฯ ถูกทิ้งระเบิดอย่างหนักหน่วง ทั้งกลางวันกลางคืน ทำให้ไฟฟ้าดับอยู่เสมอ โรงหนังหลายโรงจึงต้องปิดกิจการชั่วคราว

ภาพยนตร์ไทยในยุค 16 มม. (2490 - 2515)

ภาพยนตร์เรื่อง อินทรีทอง นำแสดงโดย พระนางคู่ขวัญ 'มิตร-เพชร' ผู้สร้างหนังไทย หันมานิยมสร้างด้วยฟิล์ม 16 มม. แทน 35 มม. ภาพยนตร์ เรื่อง สุภาพบุรุษเสือไทย ประสบความสำเร็จอย่างมากมาย หนังเรื่องนี้ นำแสดงโดย สุรสิทธิ์ สัตยวงศ์ ละออง ทิพย์วงศ์ สว่างค์ ทิพย์ทัศน์ ประชุม จุลละภมร และ เกื้อกูล อาริมิตร ภาพยนตร์ประสบความสำเร็จ ทั้งในด้านรายได้ และ คำชมเชย

การสร้างภาพยนตร์ไทยในระบบ 16 มม. ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แม้ว่าภาพยนตร์ที่ถ่ายทำด้วยฟิล์ม 16 มม. จะไม่จัดว่าได้มาตรฐาน แต่การถ่ายทำสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว สามารถล้างฟิล์มแล้วนำออกฉายได้เลย และมีต้นทุนต่ำ สร้างกำไรได้อย่างงดงาม เป็นแรงจูงใจ ให้มีนักสร้างภาพยนตร์รายใหม่เพิ่มเข้ามาเป็นผู้ประกอบการสร้างกันมาก โดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ.2500 -2515 นับเป็นยุคทองของหนังบันเทิง ขนาดหนัง 16 มม. ซึ่งเน้นความสนุกสนานเป็นหลัก กลายเป็นสูตรสำเร็จ เพราะนักสร้างส่วนใหญ่ จะสอดใส่รสชาติดีรสแบบเดียวกันหมด คือ ตลก เสรี ฟู โป๊ และ จบลงด้วย ความสุข (happy ending) และคติธรรมะชนะธรรม

สูตรสำเร็จอีกประการหนึ่ง ของภาพยนตร์ยุคนั้น คือ ตาราในยุคนั้น มิตร ชัยบัญชา มักได้เล่นเป็นพระเอก ซึ่งมีจำนวนเรื่องที่เล่น มากถึง 300 เรื่อง คู่กับ เพชร เชาวราชมรรค์ (ช่วง พ.ศ.2505-2513) แม้จะมีตารายอดนิยม สลับเปลี่ยนเวียนกันบ้าง ก็ตาม เช่น วิไลวรรณ วัฒนพานิช อมรา อัศวนนท์ และ รัตนาภรณ์ อินทรกำแหง

ระบบการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในยุคนั้น คือ นักแสดง จะพูดไปตามบท โดยไม่มีการบันทึกเสียง นักพากย์ จึงกลายเป็นบุคคลสำคัญ ที่ทำให้ภาพยนตร์เหล่านั้น สามารถสื่อสารกับคนดูได้ ก็เป็นแม่เหล็กสำคัญ ในการดึงดูดผู้ชมมาชมภาพยนตร์ นักพากย์ที่คนส่วนใหญ่รู้จัก ได้แก่ รุจิรา-มารศรี พันคำ (พร้อมดิน สิบญเรื่อง) เสน่ห์ โกมารชุน จูรี โอศิริ สีเทา สมพงษ์ วงศ์รักไทย ฯลฯ

ภาพยนตร์ไทยกับการสะท้อนภาพสังคม (2516 - 2529)

ช่วงเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง 14 ตุลา 16 และ 6 ตุลา 19 เป็นต้นมา จนถึงพ.ศ.2529 มีภาพยนตร์ไทยหลายเรื่อง ถูกสร้างขึ้นโดยเสนอเรื่องราวสะท้อนปัญหาของสังคมไทยในยุคนั้นด้วย โดยเฉพาะ ช่วง พ.ศ.2521-2525 มีการสร้างหนังสะท้อนสังคมที่โดดเด่นที่สุด คือ ภาพยนตร์เรื่อง เขาช็อกกานต์ นำแสดงโดย สรพงษ์ ชาตรี นิยนา ชีวานันท์ และ ภิญโญ ทองเจือ จนอาจกล่าวได้ว่า นี่คือนยุคทองของหนังสะท้อนสังคม

จุดเปลี่ยนของการสร้างหนังไทย คือ เรื่อง อินทรีทอง เมื่อ มิตร ชัยบัญชา เสียชีวิตลง จากการแสดง ภาพยนตร์เรื่องนี้ ในปี พ.ศ.2513 ส่งผลให้การสร้างหนังแบบสูตรสำเร็จ คือ หนัง 16 มม. พากย์สด ถึงจุดจบ และเริ่มยุคของการสร้างภาพยนตร์ 35 มม. เสียงในฟิล์ม ซึ่งกลายเป็นเงื่อนไขใหม่ ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาพยนตร์ไทยของรัฐบาล ผู้กำกับผู้ท้าทายอย่าง เป๊ยก โปสเตอร์ สร้างภาพยนตร์ โทณ ด้วยระบบ 35 มม. สร้างรายได้เป็นอย่างดี แม้ว่าเนื้อหาจะเน้นความบันเทิงเป็นหลัก ทว่าแฝงแรงบันดาลใจให้คนหลายคน โดยเฉพาะ ม.จ.ชาติเฉลิม บุคค หรือ ท่านม้าย และ ลักกะ จารุจินดา ทำหนังเชิงวิพากษ์สังคม ก่อนเกิดเหตุการณ์

14 ตุลาคม 16

ภาพยนตร์เรื่อง เทพธิดาโรงแรม มีภาพส่วนหนึ่ง เป็นภาพเหตุการณ์จริง ในการเดินขบวน เมื่อเข้าฉายในเดือนมีนาคม พ.ศ.2517 เทพธิดาโรงแรม ประสบความสำเร็จอย่างมากมา หลังจากนั้น ท่านมยุ ได้สร้างหนังออกมาอีกหลายเรื่อง ทั้งที่เป็นหนังรัก และ หนังวิพากษ์สังคม อย่างเช่น เทวดาเดินดิน เป็นหนังอีกเรื่องที่เราคิดว่าสร้างขึ้นมาจากเจตจำนง ที่จะวิพากษ์วิจารณ์สังคม เมื่อประชาธิปไตยเบ่งบานจนเพื่อ หลังจากโคกนาฏกรรมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผ่านไป บ้านเมืองกลับเข้าสู่ยุคมืดอีกครั้ง เมื่อ นายธานินทร์ กรัยวิเชียร ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี บ้านเมืองเข้าสู่ยุคเผด็จการทหารอีกครั้ง คนทำหนังส่วนใหญ่ จึงต้องตกอยู่ในภาวะจำยอม ผู้สร้างหนังจำต้องยุติสร้างหนังสะท้อนสังคมไปโดยปริยาย หนังที่ผลิตออกมาในช่วงนี้ ก็กลับไปสู่ความบันเทิงเต็มรูปแบบอีกครั้ง ส่วนใหญ่เป็นหนังตลกที่ครองตลาดในเวลานั้น เช่น รักอุตุตุ หรือ เทพบุตรต๊ะติ๊งโหน่ง ของสมพงษ์ ศรีปทุม

รัฐบาลนายธานินทร์ มีมาตรการขึ้นภาษี การนำเข้าภาพยนตร์ต่างประเทศ จากเมตรละ 2.20 บาท เป็นเมตรละ 30 บาท ส่งผลทำให้ผู้นำเข้าหนังต่างประเทศ ต้องชะลอการสั่งหนังลงชั่วคราว ในทางตรงกันข้าม กลุ่มผู้สร้างหนังไทยได้รับความคึกคักขึ้น ในช่วงเวลานี้เอง มีการผลิตหนังไทยเพิ่มถึงปีละ 160 เรื่อง

ช่วงปี พ.ศ.2521-2523 หนังสะท้อนสังคม โดยกลุ่มผู้สร้างที่เป็นคลื่นลูกใหม่ ได้เข้าสู่วงการภาพยนตร์ อย่างมากมาย เช่น ครูบ้านนอก เทพธิดาบาร์ 21 น้ำค้างหยดเดียว เมืองขอทาน เป็นต้น ในจำนวนนี้ ภาพยนตร์เรื่อง ครูบ้านนอก ถือว่าประสบความสำเร็จสูงสุด แม้กลุ่มนักแสดงจะเป็นคนหน้าใหม่แทบทั้งสิ้น

ภาพยนตร์ไทยในทศวรรษ (2530 - 2539)

พ.ศ.2531-2532 เป็นยุคการหนังผี และ หนังวัยรุ่น เช่น ภาพยนตร์เรื่อง บ้านผีปอบ ชีมน้อยหน้อย กระล่อนมากหน้อย บลิ้ม ฉลุย และ บุญชูผู้น่ารัก (พ.ศ. 2531) สร้างชื่อเสียงให้กับ ผู้กำกับภาพยนตร์ ในยุคนั้น เช่น บัณฑิต ฤทธิ์ถกล และ ยุทธนา มุกดาสนิท ซึ่งทำหนังร่วมสมัย ที่มีคุณภาพ และสร้างกำไรอย่างงดงาม (พ.ศ.2531-2538) บัณฑิต ฤทธิ์ถกล สร้างหนังชุด บุญชู ได้ถึง 6 ภาค ในปี พ.ศ.2534 ไทเอนเตอร์เทนเมนต์ ประสบความสำเร็จ กับการสร้างภาพยนตร์เรื่อง กลิ้งไว้ก่อนพ่อสอนไว้

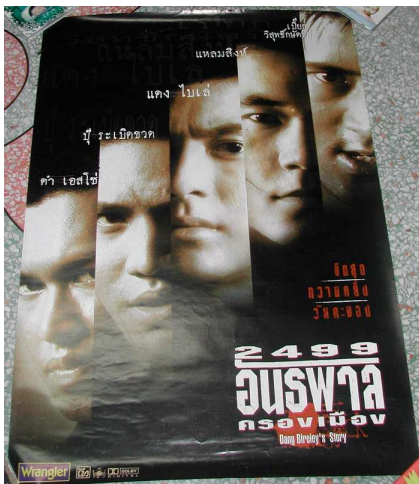
นอกจากหนังประเภทวัยรุ่นแล้ว หนังผี และหนังบู๊ รวมทั้งหนังโป๊ นิยมสร้างกันในช่วงปี พ.ศ.2532-2535 โดยมีตลาดวิดีโอเป็นเป้าหมายหลัก) ส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์ต้นทุนต่ำ (หนังเกรดบี) ที่ประสบผลสำเร็จ คือ หนังผีชุด "บ้านผีปอบ" ซึ่งสร้างติดต่อกันมากกว่า 10 ภาค

ในช่วงปลายทศวรรษ คนทำหนังไทยได้ปรับปรุงคุณภาพของงานสร้าง จนกระทั่งหนังไทยขึ้นดีมีรูปลักษณ์ไม่ห่างจากหนังระดับมาตรฐานของฮ่องกง หรือ ฮอลลีวูด แต่จำนวนการสร้างก็ลดลง จากที่เคยออกฉายมากกว่า 100 เรื่อง ในปี พ.ศ.2533 ลดลงเหลือเพียงราว 30 เรื่องในปี พ.ศ.2539 ทางด้านรายได้ จากรายได้ระดับ 20-30 ล้านบาท (ต่อเรื่อง) ในระหว่างปี 2531-2534 สู่ระดับ 50-70 ล้านบาท ในระหว่างปี พ.ศ.2537-2540

ขณะที่ หนังสอลลิวูด ทำรายได้ เกิน 100 ล้านบาท เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2539

ปัจจัยที่ทำให้วงการสร้างภาพยนตร์ไทย เปลี่ยนแปลงไปมาก คือ คนนิยมดูหนังวิดีโอกันมาก ซึ่งเป็นหนังของฮอลลีวูด ทำให้โรงหนังในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ต้องเปลี่ยนระบบการฉาย เป็นระบบมัลติเพล็กซ์ ในปี พ.ศ.2537 โรงหนังขนาดย่อมในห้าง ที่มีระบบเสียง และ ระบบการฉายทันสมัยเหล่านี้ นอกจากจะถูกสร้าง ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบใหม่ ของคนเมืองแล้ว ยังมุ่งรองรับหนังฮอลลีวูดเป็นหลัก ทำให้การสร้างหนังไทย ลดจำนวนลงไป

ภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน

ปีพ.ศ.2540 ภาพยนตร์ เรื่อง 2499 อังธพาลครองเมือง ประสบผลสำเร็จอีกครั้ง ด้วยรายได้มากกว่า 70 ล้านบาท สร้างความตื่นตัวให้แก่วงการหนังไทยอีกครั้ง

พ.ศ.2540-2548 มีการแข่งขันด้านรายได้อย่างต่อเนื่อง ภาพยนตร์ที่ทำรายได้สูงสุดตลอดกาล 20 อันดับแรก ล้วนอยู่ในช่วง ปี 2540 – 2548 มีภาพยนตร์ไทย 9 เรื่อง สามารถทำรายได้มากกว่า 100 ล้านบาท โดยภาพยนตร์เรื่อง สุริโยไท (2544) รายได้ภายในประเทศกว่า 700 ล้านบาท นับเป็นภาพยนตร์ที่ทำรายได้สูงสุด ภาพยนตร์ เรื่อง นางนาก (พ.ศ.2542) สร้างรายได้ไปถึง 150 ล้านบาท เรื่อง บางระจัน ของ ธนิตย์ จิตนุกูล ทำรายได้ 150.4 ล้าน มือปืน/โลก/พระ/จัน กำกับโดย ยุทธเลิศ สิปปภาค ทำรายได้ 120 ล้าน และ สตรีเหล็ก ของ ยงยุทธ ทองกอง

อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย กำลังเข้าไปสู่ยุคการแข่งขันที่รุนแรงอีกครั้ง ชนิดที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ทั้งนี้เป็นเพราะ กระแสโลก ที่เป็นตัวกำหนดรสนิยมของการดูภาพยนตร์ ของคนไทย เริ่มเปลี่ยนไป พร้อมกับ ผู้สร้างรายใหม่ ที่มีมุมมองใหม่ เทคโนโลยีใหม่ เทียบเท่าต่างประเทศ และเน้นด้านธุรกิจภาพยนตร์ อย่างมืออาชีพ ทำให้การจัดการธุรกิจภาพยนตร์ มีการวางแผนสร้าง แผนการตลาด แผนสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นอย่างดี นับเป็น

ปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้ผู้สร้างหนังไทยยุคใหม่ ประสบความสำเร็จอย่างน่าชื่นชม

จะเห็นว่า ภาพยนตร์ไทย ได้รับการพัฒนาในการสร้างมากขึ้น มีหลายแนว ทั้งแนวอิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์สยองขวัญ ภาพยนตร์ที่สร้างให้เกิดกระแสสังคม ภาพยนตร์ที่สะท้อนอุดมคติของความเป็นไทย ภายหลังการล่มสลายทางเศรษฐกิจ ผู้คนเริ่มหันกลับมา ค้นหาคุณค่าของความเป็นไทย ด้วยความรู้สึกชาตินิยม ได้รับการปลุกขึ้นมาอีกในช่วงนี้

นอกจากนี้ ภาพยนตร์ไทยยังได้การยอมรับในต่างประเทศ ภาพยนตร์เรื่องต้มยำกุ้ง หรือ The Protector ถือเป็นภาพยนตร์ไทยเรื่องแรก ในประวัติศาสตร์ ที่สามารถขึ้นไปอยู่บนตารางบ็อกซ์ออฟฟิสภาพยนตร์ไทยหลายเรื่อง ได้ดีตลาดต่างประเทศ อย่างภาพยนตร์เรื่อง โกดคลับ สุริโยไท จัน ดารา บางระจัน ขวัญเรือน นางนาค สตรีเหล็ก พ้าทะลายโจร บางกอกแดนเจอร์ส และ 14 ตุลาฯ

(2) แนวโน้ม และ ทิศทางใหม่ของภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์สั้น ในประเทศไทย

เป็นภาพยนตร์ ที่สร้างโดยประชาชนทั่วไป นิสิต นักศึกษา ที่มีความคิดอิสระและสร้างสรรค์ และส่งเข้าประกวด ในองค์กรต่างๆ เช่น มูลนิธิภาพยนตร์ไทย จัดการประกวดครั้งแรกในปี พ.ศ.2540 จากนั้น ก็มีหน่วยงานอื่น ให้การสนับสนุนเป็นลำดับต่อมา เช่น

- งานส่งฝัน สู้ฟิล์ม โดยนิตยสารชีนี่แมก
- งานประกวดภาพยนตร์สั้น ในเทศกาลภาพยนตร์กรุงเทพ
- งานประกวดหัวข้อ คนไทยกับสายน้ำ ในเทศกาลภาพยนตร์เอเชีย
- งานประกวดภาพยนตร์ทดลอง ในเทศกาลภาพยนตร์ทดลองกรุงเทพ
- งานซีดี ออน เดอะ มูฟ
- งานประกวดภาพยนตร์ หัวข้อ "กิน" ในงานกินอ่านในย่านแพร่ง
- งาน Best 2000 โดย กรมส่งเสริมการส่งออก

เทศกาลภาพยนตร์ และการแจกรางวัล

–เทศกาลภาพยนตร์กรุงเทพ (Bangkok Film Festival) จัดขึ้นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ.2541 และจัดต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยรวมภาพยนตร์ จากนานาชาติและภาพยนตร์ไทย และมีการประกวดภาพยนตร์ ของนักทำภาพยนตร์รุ่นใหม่

–เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติกรุงเทพ (Bangkok International Film Festival) จัดขึ้นครั้งแรก เมื่อ

พ.ศ.2545 งานนี้ มีการแจกรางวัลต่างๆ

-เทศกาลภาพยนตร์โลกแห่งกรุงเทพ (The World Film Festival of Bangkok) จัดขึ้นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ.2546 ช่วงเดือนตุลาคม จัดโดย หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น และได้รับการสนับสนุนจาก สถานเอกอัครราชทูตต่างๆ

การแจกรางวัลภาพยนตร์

ในประเทศไทย มีการมอบรางวัล ให้แก่บุคคลในวงการภาพยนตร์ไทย ที่มีผลงานดีเด่นที่สุดในสาขาต่างๆ ในแต่ละปี การจัดประกวดรางวัล เพื่อมอบให้แก่บุคคลในวงการภาพยนตร์ไทย เริ่มขึ้นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.2500 โดยสมาคมหอการค้ากรุงเทพ จึงได้จัดการประกวดรางวัลภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมขึ้นเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์วงการภาพยนตร์ไทย โดยได้ตั้งรูปแบบรางวัลไว้ 2 ประเภท คือ รางวัลสำเภาทอง มอบให้แก่ ผู้ที่ได้รับรางวัลผู้กำกับยอดเยี่ยม และ รางวัลตุ๊กตาทอง ต่อมา มีการออกแบบรางวัลขึ้นใหม่ เป็นรูปพระสุรัสวดี จึงเปลี่ยนชื่อเรียกเป็น รางวัลพระสุรัสวดี จัดได้อยู่ 8 ครั้ง แล้วหยุดไป ต่อมาได้ริเริ่มขึ้นใหม่ ในปี พ.ศ.2517 โดยสมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย

พ.ศ.2522 รางวัลสุพรรณหงษ์ทองคำ จัดโดย สมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย จุดประสงค์ก็ไม่ได้ต่างจากรางวัลแรกอย่างพระสุรัสวดีเท่าใดนัก จนกระทั่งต้องงดจัดไปในปี 2531 หลังจากนั้น รัฐบาลได้เล็งเห็นคุณค่าของภาพยนตร์ ที่มีต่อสังคมไทย และ เพื่อกระตุ้นให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย มีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยอยู่ภายใต้การดูแล ของสำนักงานกฤษฎีกา และมี สมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ เข้ามาเป็นผู้จัดการประกวด โดยใช้ชื่อว่า "รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ" ต่อมาถูกเปลี่ยนเป็น "รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงษ์"

ในปี พ.ศ.2533 มีการมอบรางวัล ชมรมวิจารณ์บันเทิง โดยมี นคร วีระประวัติ (บรรณาธิการพลิกส์) เป็นประธานชมรม มาจนถึงปัจจุบัน ด้วยความร่วมมือ ของเหล่านักวิจารณ์บันเทิงไทย โดยรางวัลพระสุรัสวดี (รางวัลตุ๊กตาทอง) รางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงษ์ และ รางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง ถือเป็นรางวัลสำคัญหลัก 3 รางวัลที่มีการจัดขึ้นในประเทศไทยในปัจจุบัน

นอกจากนี้ ยังมีรางวัลอื่นๆ อีกหลายรางวัล ที่ริเริ่มจัดแจกในภายหลัง โดยมาก มักเป็นรางวัลที่ ดำเนินการโดย-นิตยสารภาพยนตร์ต่างๆ ตั้งคณะกรรมการของตนขึ้น เพื่อพิจารณารางวัลแก่ภาพยนตร์ไทย หรือ เป็นรางวัลที่เกิดจากการ การออกเสียง ของผู้ชมภาพยนตร์ เลือกมอบรางวัลแก่ภาพยนตร์ไทย โดยมีผู้จัดงานเป็นนิตยสารภาพยนตร์หรือเว็บไซต์-เว็บบอร์ด ที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ เช่น

- สตาร์ เอนเตอร์เทนเมนต์ อวอร์ดส์ (Star Entertainment Awards) เริ่มจัดในปี พ.ศ.2545
- คมชัดลึก อวอร์ด จัดในปี พ.ศ.2546
- ไบโอสโคป อวอร์ด (Bioscope Awards) จัดในปี พ.ศ.2546 โดย นิตยสารไบโอสโคป
- สตาร์พิกส์ อวอร์ด (Starpics Thai Film Awards) จัดในปี พ.ศ.2546 โดย นิตยสารสตาร์พิกส์

–เฉลิมไทย อวอร์ด (Chalermthai Awards) จัดในปี พ.ศ.2546 โดย การออกเสียงของสมาชิก เว็บไซต์พันทิป (www.pantip.com)

และยังมีการมอบรางวัลเชิดชูเกียรติ ที่มอบให้กับศิลปิน ที่ทำงานในวงการภาพยนตร์ ได้แก่ รางวัลศิลปาธร สาขานักภาพยนตร์และศิลปินแห่งชาติ และ สาขาศิลปะการแสดง

การเซ็นเซอร์ในภาพยนตร์ไทย

การเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ในประเทศไทย เกี่ยวข้องกับ หน่วยงานคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ หรือ กองเซ็นเซอร์ ซึ่งได้ยึดเอา พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.2473 เป็นบรรทัดฐาน ในมาตรา 4 ระบุไว้ชัดแจ้งว่า “ห้ามมิให้ทำ หรือฉาย หรือแสดง ณ สถานที่มหรสพ ซึ่งภาพยนตร์หรือประกาศกบฏด้วยลักษณะ ฝ่าฝืน หรืออาจฝ่าฝืน ต่อความสงบเรียบร้อย หรือ ศีลธรรมอันดี ถึงแม้เพียงว่า การทำ หรือ ฉาย หรือ การแสดงภาพยนตร์ หรือ ประกาศนั้นๆ น่าจะมีผลเช่นนั้น ก็ห้ามดุจกัน”

ในยุคสมัยของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้รับเอาแนวคิดต่อต้านคอมมิวนิสต์ จากสหรัฐอเมริกาเข้ามา ก่อให้เกิดการเข้มงวดกวดขันในทุกรูปแบบ รวมทั้งในวงการภาพยนตร์ด้วย เมื่อเข้าสู่ยุคเผด็จการ "สฤษดิ์-ถนอม-ประภาส" ความหวาดระแวงภัยคอมมิวนิสต์ ยิ่งเพิ่มมากขึ้นไปอีก ภาพยนตร์เรื่องใด ที่เข้าข่ายวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ก็จะถูกเพ่งเล็งเป็นพิเศษ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "เขาชื่อกานต์" โดยการกำกับของ ม.จ. ชำนาญเฉลิมยกุล ถูกเชิญให้เข้าชี้แจงต่อจอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ว่ามีเจตนาทำลายเสถียรภาพรัฐหรือไม่ "ตลาดพรหมจารี" ของ สักกะ จารุจินดา "เทพธิดาโรงแรม" มีฉากหนึ่ง นำเสนอเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 ก็ถูกตรวจสอบเช่นกัน ต่อมา เมื่อเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ผ่านพ้นไป แรงกดดันจากการเมือง ได้ถูกปลดปล่อยออกไป ความคิดเรื่องเสรีภาพ เข้ามาแทนที่ ทำให้เกิดแนวคิดเสรีภาพเรื่องเพศ อย่างกว้างขวาง ช่วงนี้สื่อภาพยนตร์ กลายเป็นช่องทางในการปลดปล่อย เสรีภาพด้านเพศ เกิดภาพยนตร์แนวนี้ มากมาย เช่น ภาพยนตร์เรื่อง รสสวาท ตลาดพรหมจารี และ เทพธิดาโรงแรม

การเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสื่อ ทำให้ยากแก่การควบคุมขึ้นเรื่อยๆ จึงได้มีการตรา “พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พุทธศักราช 2530” ที่รวมเอาสื่อวีซีดี ดีวีดี วิดีโอเกม เลเซอร์ดิสก์ และซีดีรอมไว้ด้วย ภายใต้คำแถลงของ ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ขณะนั้นว่า “แม้จะได้รับอนุญาตจากกองเซ็นเซอร์ ให้สามารถเผยแพร่ได้ ก็ยังมีสิทธิ์ติดคุก หากมีผู้ร้องทุกข์ จนเป็นคดีในศาลว่า ภาพที่ปรากฏเป็นภาพลามก ตามกฎหมายอาญา มาตรา 287” เป็นผลทำให้ภาพยนตร์หลายเรื่อง ในวีซีดี ดีวีดี และ โทรทัศน์ ต้อง “เซ็นเซอร์ตัวเอง” (Self-censorship) เช่น เปลี่ยนชื่อ ตัดบางฉากออกไป เพื่อมิให้มีปัญหาทางกฎหมาย

"พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551" ถูกประกาศใช้ โดยให้อำนาจ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบ ในการเซ็นเซอร์ จัดระดับความเหมาะสม (rate) ของภาพยนตร์ต่างประเทศ ที่จะเข้าฉายในประเทศไทย และ ภาพยนตร์ทุกเรื่อง ที่จะเข้าฉาย จะต้องถูกจัดเรต เพื่อความเหมาะสมกับกลุ่ม

อายุผู้ชม จำนวน 7 ระดับ คือ

- ภาพยนตร์ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และ ควรส่งเสริมให้มีการดู
- ภาพยนตร์ ที่เหมาะสมกับผู้ชมทั่วไป
- ภาพยนตร์ ที่เหมาะสมกับผู้ชมอายุ 13 ปีขึ้นไป
- ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับกลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป
- ภาพยนตร์ ที่เหมาะสมกับกลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป
- ภาพยนตร์ ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีดู และ
- ภาพยนตร์ ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย

การกำหนดประเภทความเหมาะสมของภาพยนตร์นี้ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2552